

veto

Onafhankelijk weekblad van de Leuvense student

België Belgique
P.B.
3000 Leuven 1
2/2817

afgifte: Leuven 1
weekblad - verschijnt niet van
juni tot augustus

Onvrede timing basisdecreet "Stemmen vóór einde legislatuur"

Een eerste ontwerp van het basisdecreet, dat de juridische bakens van het Vlaamse hoger onderwijs uitzet, is in omloop. Meer dan de inhoud stoot de planning en de behandeling ervan velen tegen de borst. Uit politieke hoek klinkt de kritiek het scherpst. "Een snelle behandeling zonder ernstig debat is onaanvaardbaar."

MAARTEN GOETHALS & ROEL MOEURS |

Minister van Onderwijs Frank Vandenbroucke wenst het decreet deze legislatuur nog te stemmen. "We zijn ambitieus," geeft zijn kabinet-schef, Koen Pelleriaux, toe. "En ja, er zal gewerkt moeten worden. We hebben geen tijd te verliezen. Maar de deadline is nog niet verstreken" (*De ultieme bekrachtiging van het decreet is gepland op 22 april, de laatste plenaire zitting van het Vlaams Parlement, red.*)

ONREALISTISCH

Onderwijsverstrekkers in Vlaanderen dringen al langer aan op een aangepaste wetgeving. Het onderwijslandschap is in de laatste jaren ernstig veranderd, de bestaande regelgeving is hopeloos verouderd. Ze laat bijvoorbeeld weinig ruimte voor de werking en de organisatie van de associaties — samenwerkingsverbanden tussen één universiteit en ten minste één hogeschool.

"Bovendien merken we veel tegenstellingen tussen de decreten die het hoger onderwijs in Vlaan-

deren de laatste jaren reguleerden," schetst Pelleriaux de situatie. "Met het basisdecreet willen we alles in één overzichtelijke vorm gieten. Het was de bedoeling om aan het begin van deze legislatuur het decreet af te handelen. Dat is niet gelukt. De minister wil het nu alsnog gestemd krijgen."

OPPOSITIE

Onrealistisch, zo omschrijven de studenten de ambitie van Frank Vandenbroucke. "De tekst had er al veel eerder moeten zijn," klinkt het bij de Vlaamse studentenraad VVS. "De planning is te strak en laat bitter weinig ruimte voor een degelijke bespreking van de inhoud." Een vrees die de studentenlobby met de oppositie in de parlementaire commissie Onderwijs deelt.

"We eisen een redelijke termijn om een debat met de sector aan te gaan en een redelijke termijn om discussie in commissie te voeren. Doel moet zijn om de wijzigingen grondig te kunnen bestuderen en evalueren," zegt Piet Debruyne (NVA). "Ook al bevat het decreet niet heel veel nieuwe elementen, het is wel omvangrijk én belangrijk. Daarom moeten zowel parlement als onderwijsveld de kans krijgen om gefundeerd het debat over het verzamelde decreet te voeren. Een snelle behandeling zonder ernstig debat is niet aanvaardbaar."

Ook Groen! denkt er zo over. "Het decreet wordt geduwd. We hebben er het raden naar hoe het er nu precies mee zit. Het is een belangrijk decreet, en wanneer de tijd niet wordt uitgetrokken om het te

Groot lawaai zet STUK in gang

(CHRISTINE LAUREYS)

Donderdag begint het jaarlijkse openingsfestijn. Vier dagen lang kan je in het kunstencentrum en op andere plaatsen in het Leuvense terecht voor gratis theater, dans, muziek, expo, en mediakunst.

bediscussieren, dan vormt dat een groot probleem," waarschuwt Jef Tavernier.

"Voor ons bestaat er nog geen tekst waar we een standpunt over hebben," klinkt het bij de christendemocraten, die nog niet in bezit zijn van de werktekst. Vlaams Parlementslid Kathleen Helsen (CD&V): "We willen een goed decreet. Daarom is het voor ons geen punt om het nog deze legislatuur af te handelen. Over de timing en de bespreking ervan liggen we niet wakker."

De meerderheidspartij OpenVLD blijft afwachtend. "We zeggen niet vooraf 'ja' of 'nee'. Pas in oktober gaan we evalueren," verduidelijkt Stern Demeulenaere de posi-

aangekondigd zullen worden."

OPGEPAST

Een aantal plekken worden traditioneel erg goed in het oog gehouden. Vooral in straten als de Tiense-, Blijde Inkomst-, Leopold I-straat wordt regelmatig gecontroleerd op fietsen in de verkeerde richting. De Diestsestraat vermijdt je als fietser het best tussen 11u en 19u. en straten als de L. Vanderkelenstraat (de straat naast M, het nieuwe museum in aanbouw) vermijdt je het best helemaal. Voor

de rest valt ook het rijden zonder werkende fietslichten niet aan te raden, en ook het voorbijrijden van het rode licht (al was het maar om rechts af te slaan) is iets waar de Leuvense politiemans niet om kan lachen. Een gewaarschuwd student is 75 euro waard.

GOEDKEUREN

"De onderwijsinstellingen hebben de tekst vóór de zomer gekregen," countert het kabinet de kritiek. "De rectorale diensten hebben al heel wat opmerkingen gestuurd. Afgelopen maandag zijn we ook begonnen met de interkabinetaire werkgroepen. Pas na een eerste principiële goedkeuring door de Vlaamse Regering vatten we de brede politieke discussie aan, te beginnen in de commissie onderwijs. Dat is de nor-

male procedure van werken," verduidelijkt Pelleriaux, in een vorig leven docent cultuur- en onderwijs-sociologie aan de Universiteit Antwerpen en sinds 1 september kabinetschef van Vandenbroucke.

Over de voorlopige inhoud van het decreet wil het kabinet nog niets kwijt. "De tekst is nog niet stabiel. Het voorstel is nog te volatiel om er iets over te zeggen."

CONTROVERSE

Het coördinerende gedeelte van het basisdecreet zal weinig of geen potten breken. Sommige vernieuwingen (*Zie het aansluitend artikel op pagina vier*) zullen echter niet zomaar aanvaard worden, wegens maatschappelijk gevoelig. Voornamelijk de gedeeltes over de taalregeling in het hoger onderwijs en het inkantelingsverhaal van hogescholen in universiteiten, beloven nog voor de nodige controverse te zorgen. "In theorie kunnen we het basisdecreet ook goedkeuren zonder deze onderwerpen erin. Maar dat zou een slechte zaak zijn," zegt Pelleriaux droogjes.

Voor de concrete inhoud van het decreet, ga naar pagina 4.

Politie handelt ook meteen repressief

Dat het de Leuvense politie menens is, mocht ironisch genoeg al blijken op de *studenten welkom*. De politie ontzegde op het Fochplein fietsers de toegang tot de Grote Markt. De rijwielen werden vervolgens in de buurt van de ingang geparkeerd, geheel tegen de zin van de politie. Zij reageerden dan ook kordaat door

met een aantal politiebusjes de hinderende fietsen op te laden.

Inspecteur bij de Leuvense politie Hans Gooris weet: "De voorbije jaren trad de politie tijdens de eerste weken van het academiejaar vaak vooral preventief op. Dit jaar is van dat idee afgestapt en organiseren we enerzijds nog steeds preventieve controles, maar anderzijds starten we ook meteen met repressieve controles. Dat is gewoonweg eerlijker tegenover iedereen. Daar staat tegenover dat ze wel via een website

De lijst met repressieve controles vind je terug op www.politieleuven.be

GROEPT
LEUVEN HOGESCHOOL

www.groept.be
ENGINEERING • EDUCATING • ENTERPRISING

(advertentie)

veto trakteert:
5 x 2 tickets
Radio Modern
zie p. 9

Na alle lofbetuigingen over de studentenspeech van de Leuvense Overkoepelende KringOrganisatie in het vorige *Veto* nummer, zou ik graag vanuit de wandelgangen ook een kritisch geluid willen laten horen, te meer omdat hetzelfde nummer zich wel kritisch uitliet over de speech van Rector Vervenne.

De studentenspeech heeft mij en ook heel wat collega's immers ontgoocheld, niet omdat er iets schokkends of fout in stond, wel omdat de aangehaalde thema's en oplossingen zo *mainstream* waren. Neen, deze speech zocht niet naar alternatieven, laat staan dat er een humoristische noot in zat. De speech was ontluisterend omdat hij wel een reflectie leek te zijn van de bezorgdheden van de voorafgaande generatie (de mijne dus). Deze laatste eist uit angst voor onzekerheden een toenemende mate van controle en van allesomvattende beheers-

baarheid. "Onzekerheidsvermindering" noemt organisatie-antropoloog Geert Hofstede dit, en hij geeft aan hoe Vlamingen in vergelijking met andere culturen zeer moeilijk kunnen omgaan met onzekerheden. Daarom zoeken ze hun heil in meer controle door regels, procedures, computersystemen, begeleiding, "heldere, tijdige en correcte" informatie, enz.

Mijn belangrijkste ontgoocheling is dat het wel lijkt of de studentenvertegenwoordigers zelf, gedreven door angsten over het onzekere, nog steeds niet de keuze hebben gemaakt voor een échte diplomaruimte, en dus aan de zekerheden van het oude systeem vastklampen, wat de speech daarover ook moge beweren. Dit blijkt uit de drie hoofdbekommernissen. Ze waren correct en accuraat geformuleerd, maar zijn ze wel prioritair?

Natuurlijk is ICT belangrijk, maar als je even in het buitenland

rondkijkt dan weet je dat een diplomaruimte perfect mogelijk is zonder de ingewikkelde ICT die wij er hier absoluut aan willen koppelen. Echt "vernieuwend" zou een pleidooi zijn voor minder ICT(-ers) ten gunste van meer onderwijskrachten die in direct contact met studenten staan, zeker op het ogenblik dat de studentenpopulatie van de K.U.Leuven met ruim 2000 studenten is toegenomen.

Natuurlijk is begeleiding van studenten belangrijk, maar een échte diplomaruimte betekent meer verantwoordelijkheid, zin voor initiatief en creativiteit, de durf om los te laten en te zoeken, en niet een toenemende *pampering* door nog meer traject- en andere begeleiders die meestal niet eens in een onderwijspositie staan.

Natuurlijk is een toetsbeleid belangrijk, maar een échte diplomaruimte betekent een aanzienlijke vermindering van het aantal ex-

amens, alternatieve vormen van examens, maximum twee zittingen, en niet nog eens de zoveelste "voorlopige" aanpassing van het examenreglement en deliberatiecriteria.

Kortom, de speech heeft volgens mij de kans gemist om echt innovatief te zijn. In mijn ogen ligt de vernieuwing "waardoor proffen zich moeten laten uitdagen", er eerder in de nieuwe studentengeneratie opnieuw open te stellen voor het onzekere, kwetsbare, onbeheers- en on(be)grijpbare, in plaats van verder in te spelen op haar *mainstream* denken dat onzekerheden wil beheersen door nóg meer controle.

PROF. NICOLAS STANDAERT |

OE Sinologie, Faculteit Letteren

Je thuis is waar je lief slaapt

Iedereen heeft ondertussen wel door dat er een energiecrisis heerst. Met de verhoogde prijzen en 'in het kader van een energiebewuster beleid', lanceerde de K.U.Leuven de afgelopen weken verscheidene campagnes om haar studenten bewust te maken van de problematiek en om hen aan te manen zuiniger met water en warmte om te springen.

ARENBERG

Eén van de opmerkingen die de K.U.Leuven — gedrukt op mooie glinsterende foldertjes — aan haar studenten meedeelt, is dat ze best het licht uitdoen wanneer ze hun kamer verlaten. Een heel terechte opmerking, maar waarom blijven de lichten in de gangen van vele universitaire residenties dan dag en nacht branden? In een persbericht maakte de K.U.Leuven duidelijk dat in de nieuwe en pas gerenoveerde gebouwen de verlichting met sensoren en timers werkt. Daar was afgelopen zomer weinig van te merken in de vernieuwde blokken van studentenwijk Arenberg. Tijdens de bouwwerken bleef de verlichting op kamers en in gangen branden. Zeer energiebewust.

De renovatie zelf lijkt al even slecht gepland als uitgevoerd. De studenten moesten hun kamers dan wel halfweg juli verlaten, de renovatiewerken begonnen pas op het einde van augustus, met vertragingen tot gevolg. Studenten moesten daarom later dan gepland verhuizen naar hun nieuwe — onder stof en plaaster bedolven — kot. Met de hoeveelheid residenties en koten die de universiteit al jarenlang onder haar hoede heeft, zou je denken dat ze toch al enige expertise heeft opgebouwd. Daar valt bitter weinig van te merken.

ROMANTISCH

De renovaties hebben de studentenkoten dan wel dubbele beglazing gegeven, maar de warmte die hiermee binnen moet blijven, bestaat gewoon niet. Ontbrekende ruiten en vooral een ontbrekende centrale verwarming zijn hiervan de oorzaak. Bij het raadplegen van de bijgeleverde folder raadt de K.U.Leuven aan om een extra trui aan te doen of dicht bij je lief te kruipen indien je het te koud hebt en om niet zomaar de verwarming op te zetten. Allemaal goed en wel, maar de beslissing om de verwarming overall af te zetten gaat net iets te ver. De winter kan een romantische periode zijn en dicht bij elkaar kruipen maakt daar deel van uit, maar als ik rustig op mijn kot zit, hoef ik niet geamuseerd te worden door de wolkjes die mijn adem voortbrengt.

MAARTEN GOETHALS |

Bovenstaande mening kan enkel ten rekening gebracht worden van de blonde, al dan niet gefrustreerde auteur en niet van Veto.

Vlaming zijn om Europeër te worden

Naar aanleiding van het standpunt van Minister Ceyssens dat er aan de universiteit meer in het Engels zou mogen gedoceerd worden, hebben studenten herhaald dat zij daar niet zo enthousiast voor zijn. Het Engels van de professoren moet eerst goed genoeg zijn, en taal mag geen obstakel zijn om universitaire studies aan te pakken. Het zijn terechte bekommernissen, die echter verdienen in perspectief geplaatst te worden.

Een achtergrond is de mogelijke onderschatting van de draagwijdte van het Bologna-proces, de invoering van het bachelor-masterstelsel. Dat is niet zomaar een hertekening van de klassieke vier- of vijfjarige opleiding die wat arbitrair in kandidatuur en licentie was opgedeeld. In het nieuwe model is de bachelor veel meer dan de vroegere kandidatuur een diploma op zich, waarmee je na drie jaar afgestudeerd bent en klaar voor een zekere arbeidsmarkt. In de bachelor leer je een discipline grondig kennen. Je weet genoeg om in het beroepsleven levenslang te leren, maar ook om via een master die basisopleiding te bevragen, en met die onderzoekservaring nog verdere paden te verkennen.

Er zijn vele goede redenen om in Vlaanderen de bachelors in het Nederlands te onderwijzen: identitair-cultureel en sociaal-economisch. Met de eerste reeks argumenten bedoelen wij zowel de hard bevochten, terechte erkenning van hoger onderwijs in de eigen taal als de noodzaak om die taal ook te leren gebruiken in een wetenschappelijke context. Onze moedertaal leren we thuis, lezen en schrijven op de basisschool, de inhoudelijke rijkdom ontdekken we in het secundair onderwijs. De ervaring leert dat er nog wel enige vaardigheid bij kan om zich op een academisch niveau uit te drukken, en daar leent de bachelor zich toe. Het sociale argument is datgene waar de studenten terecht op wijzen: het is onaanvaardbaar dat wij ook nog taalbarrières optrekken naast de zoveel andere die er al zijn om hoger onderwijs aan te vatten. Dat sociale aspect gaat gepaard met een economisch aspect: het is gewoon dom obstakels te plaatsen tegenover hoger onderwijs, want onze economie heeft hoog geschoolden nodig. Het hoger onderwijs kost zo'n 2% van het BNP; schaf het

af, en dat BNP gaat met veel meer dan 2% omlaag. Het was trouwens een opluchting te horen dat zowel rector, academisch personeel als ATP in hun openingsredes wezen op de volslagen ontoereikendheid van de eerste geldstroom; alleen de studenten schijnen dat nog niet helemaal te beseffen.

Deze goede argumenten voor Nederlands in de bachelor gelden stuk voor stuk minder wanneer het

dat zowel Nederlands als Frans en Engels zijn, voor Kerkelijk Recht zou men kunnen denken dat Latijn geen slechte optie zou zijn, voor Exacte Wetenschappen is het Engels wereldwijd de taal van het onderzoek.

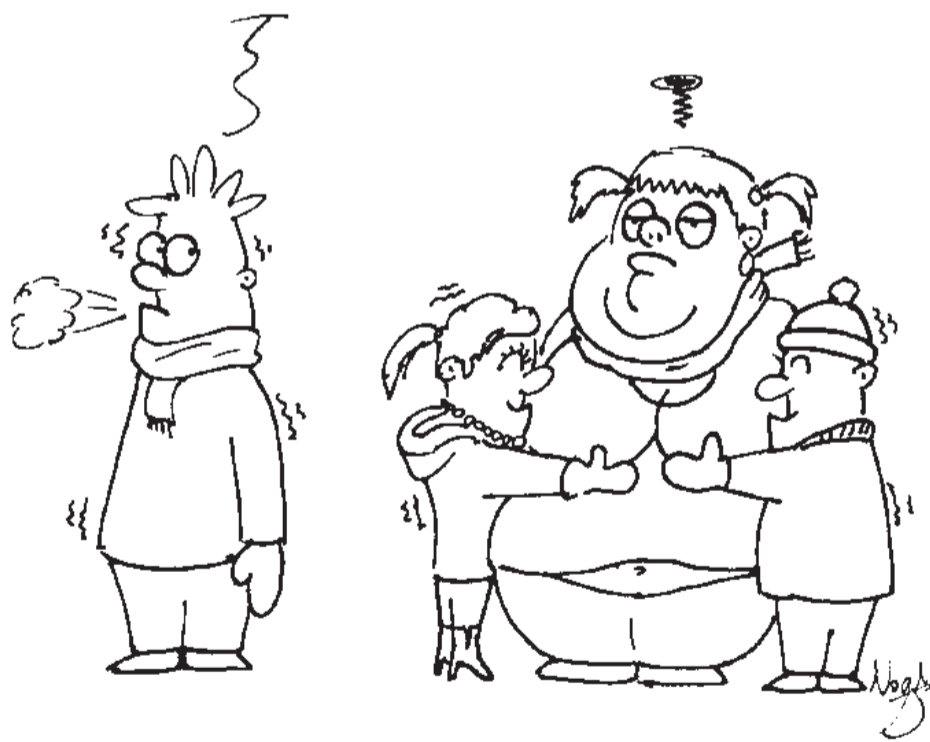
Uiteraard helpt het wanneer het Engels van de docent van een aanvaardbaar niveau is. De K.U.Leuven spant zich in om haar docenten terzake op te leiden. Im-

schriftelijke voorbereidingen van hun examens? Hoort dat ook tot het toetsingsbeleid?

Nederlands in de bachelor, Engels in de master. Het zou een academische vertaling kunnen zijn van het adagium van August Vermeylen, 'Vlaming zijn om Europeër te worden'. Want wat is het Engels anders dan een vroeg Europees succesverhaal? Een Duits exportproduct, door de *Angli* en de

Bespaar energie, zet je verwarming uit!

OF HOE DIKKE MENSEN OOK EENS AANDACHT KRIJGEN.

de master betreft. Tegen dan heb je het academisch Nederlands wel geleerd, en is een andere taal een horde die erbij genomen kan worden. En die een duidelijke meerwaarde biedt in een internationale context. Toen Latijn de 'lingua franca' van de universitaire wereld was, hielp dat om het intellectueel verkeer doorheen Europa te bevorderen. (Terloops: mij is geen enkel land bekend waar het Latijn de volkstaal heeft verdreven.) Een master is vandaag in eerste instantie een onderzoekopleiding, en die opleiding gebeurt het best in de taal of in de talen van dat onderzoek. Voor Rechtsgeleerdheid kunnen

pliciet doet ze dit al lang: de jarenlange focus om als onderzoeksuniversiteit internationaal mee te draaien, zorgt er mede voor dat wie goed bevonden wordt om in masteropleidingen te doceren zich eerst in een Engels sprekend milieu heeft waargemaakt. Misschien is het niveau van het Engels van docenten vandaag al beter dan dat van het Nederlands van de eerste generatie van professoren die hier in onze taal doceerden. Trouwens, als de taal van een docent Exacte Wetenschappen perfect moet zijn, wat moeten we dan met die meerderheid van bachelorstudenten die werkwoordfouten schrijven in de

Saxones op de Britse Eilanden binnengebracht, dat na een eeuwenlange invloed van de Franse cultuur uiteindelijk de wereld heeft veroverd.

PROF. CHRISTOFFEL WAEKENS |

De auteur is programmadirecteur voor de 'Master in sterrenkunde' en de 'Master in astronomy and astrophysics'; twee opleidingen waartussen enkel een decretaal verschil bestaat.

Interview voorzitter en ondervoorzitter StAL

“Er moet naar ons geluisterd worden”

De Studentenraad Associatie Leuven gaat over de tongen dezer dagen. Het nieuwe bestuur wil duidelijk breken met het verleden. Wat zijn de verwachtingen van de voorzitter en ondervoorzitter van deze organisatie die maar liefst 76.794 studenten vertegenwoordigt?

ERIC LAUREYS & KEN LAMBEETS |

Veto: *Thijs, jouw verkiezing is een beetje op een vreemde manier verlopen?*

Thijs Smeyers: «Dat is het minste wat je kan zeggen. Ik werkte als jobstudent in een zwemparadijs en op een dag had ik een probleem met een paar klanten. De volgende dag lag ik in het ziekenhuis met een zware hersenschudding en lichte hersenschade. Van op mijn ziekbed heb ik dan het beleidsplan gedicteerd. Een halfuurtje dicteren, een uurtje slapen.»

Veto: *Op welke manier pakken jullie het concreet aan?*

Manu Nesari: «Alles begint bij het voorbereiden van dossiers. Dan moeten die dossiers de Algemene Vergadering (AV) passeren. Vorig jaar had ik de indruk dat het de raad van bestuur was die de besluitvorming deed, en de AV enkel pro forma nog haar goedkeuring verschaft. Vanaf nu willen we dat de besluitvorming consequent gebeurt door de AV. De leden van die vergadering komen echter uit heel Vlaanderen. De uitdaging is om de vertegenwoordigers op de vergaderingen structureel ingebed te zien in het StAL-bestuur en de StAL AV.»

Thijs: «We hebben een betere informatiedoorstroom nodig. Hoe? We willen een Ronde van Vlaanderen houden. Wij gaan naar de lokale studentenraden om te kijken wat de problemen en bekommernissen zijn en of er interesse is om bij Stal te komen.»

“Ik had hersenschade en dicteerde mijn beleidsplan.”

ACADEMISERING

Veto: *Zijn hogeschool- en universiteitsstudenten op dezelfde manier bezig met academisering?*

Manu: «Ik ben zelf hogeschoolstudent. Ik merk dat de wil er is om over te stappen naar de meer inhoudelijke dossiers. Iedereen heeft iets te zeggen over academisering. Wij moeten hen het laten zeggen. Hogeschool of universiteit, qua intellectuele capaciteiten maakt dat niet veel uit. Ik kan ook studentenraden opnoemen waar men in de verste verte niet met academisering bezig is, dus daar knelt het schoentje niet. Je mag ze niet allemaal over dezelfde kam scheren.»

Thijs: «Dit jaar is een kanteljaar voor de academisering. Nu is het moment waarop we als studenten input kunnen geven voor de generatie die na ons komt.»

Veto: *Een andere veelgehoorde kritiek is dat StAL niet serieus wordt genomen. Zijn jullie het daarmee eens?*

Manu: «Vorig jaar was dat zeer duidelijk. Er werd zelfs een motie van wantrouwen tegen twee leden van de Raad van Bestuur ingediend. Pas op, het is niet gemakkelijk om in StAL te functioneren. De verleiding is groot om alles te laten verwateren tot informele contacten. Maar dat er naar ons geluisterd zal moeten worden, moet nu al duidelijk zijn. Wij vertegenwoordigen maar liefst 44 procent van de Vlaamse studenten. Dat leg je niet naast je neer.»

ROMMEL

Thijs: «Ik kan moeilijk zeggen dat wij in het begin serieus werden genomen. Maar, in die drie weken dat we voor StAL aan de slag zijn, hebben we wel laten merken dat we an-

ders zijn dan het vorige bestuur. We willen een breuk met hoe het vroeger was.»

Manu: «Medebestuur is geen jankikkerij zoals vorig jaar. Medebe-

stuur is meedenken aan oplossingen. Maar daarbij ook kritisch blijven. Studenten worden geacht een kritisch publiek te zijn. Medebestuur is een opgave, maar dat dwingt ons om mee te zoeken naar alternatieve oplossingen.»

Thijs: «Bij de opening van het academiejaar van de associatie zijn we een beetje op onze achterste poten gaan staan omdat de associatie de studenten niet had gevraagd om input, we werden compleet aan de kant geschoven. Achteraf is gebleken dat het eigenlijk de bedoeling is om de openingsrede in de Raad van Bestuur te bespreken. Maar de speech lag voor aan het einde van

Het is niet slecht om van beide partijen kritiek te horen. Academiseren gaat niet enkel over onderzoek implementeren in de hogescholen. Een echte mentaliteitswijziging dringt zich op. Bijvoorbeeld de sta-

“Wij zitten de rommel van vorig jaar op te ruimen”

ges, gaan die nog doorgang vinden? Hogescholen staan erom bekend dat hun studenten meteen inzetbaar zijn op de arbeidsmarkt. Gaat dat tussen de plooiën van het draaiboek verdwijnen?»

hebben. Betere begeleiding, kleinere klasgroepen. Nu moet je geen unificatie teweeg brengen en iedereen hetzelfde kleurtje geven. Daar moet zeer voorzichtig mee worden omgesprongen.»

Thijs: «Rector Vervenne zei dat we op de duur zouden komen tot K.U.Leuven campus Leuven, K.U.Leuven campus Oostende, K.U.Leuven campus Antwerpen enzovoort. Ik kan me daar niet in

vinden. Ik zou niet spreken over een campus van de K.U.Leuven. Noem het dan campus van de associatie. Die hogescholen zouden eigenlijk nooit universiteiten mogen genoemd worden.»

(ROEL MOEURS)

vorig academiejaar, wanneer wij nog niet verkozen waren. Wij zitten een beetje met de rommel van het vorige bestuur die toen hun mond niet hebben opengetrokken. Onze taak is aan het einde van dit academiejaar wel op tafel te slaan.»

PLOOIEN

Manu: «De universiteit is de grote bedenker en uitvoerder van alle plannen. Maar een tweerichtingsverkeer is cruciaal. De associatie biedt daarvoor het perfecte forum.

Thijs: «Je kan niet spreken van academisering zonder professionalisering aan de andere kant. Op dit moment heeft men het enkel over academiseren. Dat was een van de grote commentaren van de voortgangsc commissie. Te weinig werd er gesproken over professionalisering van de universiteit.»

Manu: «Het is niet de bedoelingen dat de hogescholen allemaal mini-KULekes worden. Een hele massa van studenten kiest net voor de eigenheid die een hogeschool kan

Veto: *Hoe zien jullie de toekomst van StAL?*

Manu: «De vraag is wat de toekomst van de associatie brengt. Blijven de professionele onderwijsinstellingen in de associatie? Dan is er nog een taak voor StAL. En hoe ziet LOKO de toekomst? Ze kunnen de hervorming van de studentenvertegenwoordiging niet laten aanslepen, dan slaan ze de bal mis. In mijn inzien zijn ze in dit thema al te laat. Een warme oproep voor die mannen om daar werk van te maken.»

Kwaliteitsbewaking hoger onderwijs

Te weinig inhoud

Toen in 2003 de Nederlands-Vlaamse Accreditatieorganisatie (NVAO) werd opgericht, stelde het verdrag dat de NVAO na vier jaar zelf geëvalueerd moest worden. Het Rekenhof, bekend van hun blunderboek, nam deze taak op zich en publiceerde onlangs het verslag over de kwaliteit van het kwaliteitsonderzoekend orgaan van het Vlaamse hoger onderwijs.

ROEL MOEURS |

De NVAO controleert de kwaliteit van het hoger onderwijs in zowel Nederland als Vlaanderen door middel van visitatiecommissies en het verlenen van accreditaties aan opleidingen — op die manier worden diploma's geldig. Deze keer werd het orgaan zelf geëvalueerd.

Eén van de hoofdconclusies van het rapport is dat de NVAO haar oordeel te weinig op “inhoudelijke aspecten van onderwijskwaliteit” baseert. In Nederland zouden de visitatiecommissies zich te veel met procedures en processen bezighouden en ook in Vlaanderen is er kritiek op de manier waarop de commissies hun werk doen. Te weinig aandacht en te

weinig interesses zijn de belangrijkste pijnpunten volgens het Rekenhof. De leden van de commissie spreken te weinig met mensen, wonen geen lessen bij en kijken eveneens niet naar lesvoorbereidingen.

RISICO'S

De NVAO van haar kant noemt deze conclusie “fundamenteel fout”. Ironisch genoeg probeert ze haar gelijk te krijgen door net te wijzen op dat proceduraal karakter waarin de visitatiecommissies hun beoordelingen moeten formuleren. Ook met andere kritiek is het binationale accreditatieorgaan het niet volledig eens.

Zo wijst het Rekenhof de NVAO met de vinger waar het aankomt op de nieuwe opleidingen in

Vlaanderen. Omdat Vlaanderen pas later instapte in de bachelor-master structuur zijn vele opleidingen geaccrediteerd op basis van plannen en niet volgens de realiteit. Hoewel de NVAO pleit dat het Vlaamse structuurdecreet de organisatie voorschreef om met de plannen rekening te houden, vindt het Rekenhof dit ongepast. “Er was (ten tijde van de accreditatie van bepaalde bacheloropleidingen, red.) geen sprake van een stabiele situatie, waardoor er zich risico's voordoen. Het is immers niet zeker of deze plannen ten uitvoer zijn gebracht.”

PIJNPUNT

Ook op het punt van participatie door studenten, personeel, alumni en bedrijfsleven heeft het Rekenhof haar bedenkingen. Qua studenten stelt het rapport dat hen vaak wel de mogelijkheid wordt geboden om mee te doen aan de evaluatie, maar dat ze niet of onvoldoende deelnemen. De studenten die participeren

aan de visitatiecommissies zijn vaak die studenten die al betrokken waren in de permanente onderwijscommissies of andere onderwijsraden. Door te verwijzen naar de apathie van de “modale” student, pleit het Rekenhof op dit punt de instellingen vrij.

Voor het Rekenhof zijn deze inhoudelijke argumenten, de medewerking van alle actoren en het juist samenstellen van de visitatie-

commissies (zo is er te weinig internationale aandacht en is de onpartijdigheid van commissieleden niet altijd gegarandeerd, red.) de belangrijkste punten waarop gewerkt moet worden. Dit omdat uit de doorlichting blijkt dat de NVAO zich voornamelijk op deze commissies baseert om een inoordeel te formuleren. Wat meteen ook een pijnpunt blijkt te zijn.

MIX FM
102.6 Leuven
106.7 Herent * 107.1 Oud-Heverlee

AD
FUNDUM
Elke werkdag
tips en info
voor de
student

(advertentie)

Vervenne dient Antwerpse collega van repliek “Antwerpen moet concurrentie aanvaarden”

Het voornemen van de K.U.Leuven om binnen vijfjaar tot een Leuven Universitair Systeem (LUS) te evolueren met 21 campussen in 11 steden, werd vorige week door zowel de rector als de associatievoorzitter van de Universiteit Antwerpen op de korrel genomen. “Onnodige demagogie,” reageert de Leuvense rector, Marc Vervenne.

WARD NEYRINCK |

In zijn openingspeech hekelde de kersverse Antwerpse rector, Alain Verschoren, de komst van een academische opleiding handelswetenschappen aan de hogeschool Lessius. Die hogeschool ligt in Antwerpen, maar behoort tot de Associatie K.U.Leuven. Verschoren maakte duidelijk geen rechtstreekse concurrentie te dulden in zijn achtertuin, ten nadele van zijn eigen opleiding toegepaste economische wetenschappen (TEW). Ook de Antwerpse associatievoorzitter richtte vervolgens zijn pijlen op Vervenne — die overigens op de gelegenheid aanwezig was. De Leuvense primus inter pares vindt de uithalen ongegrond.

Marc Vervenne: «De uitspraken waren onnodig en demagogisch. Door te spreken over het LUS heb ik immers niets nieuws aangekondigd. Het LUS is gewoon de concrete invulling van onze associatie én van wat decretaal is vastgelegd, namelijk dat er tegen 2012-2013 enerzijds professioneel hoger onderwijs en anderzijds volwaardig universitair onderwijs is. Dat laatste is alleen mogelijk door integratie van hogeschoolopleidingen in de universiteit om de overgang naar academisch onderwijs en wetenschappelijk onderzoek te maken.»

«Ik heb overigens respect voor gescholen naar campussen, wat het

“Ik hou niet van het woord verzuiling”

de universiteit Antwerpen en vind de fusie van hun vroegere instellingen een schoolvoorbeeld van hoe het kan. Wij overleggen met hen, want het is onze bedoeling in Lessius een academische opleiding met een specifiek profiel aan te bie-

den en geen tweede TEW. Maar aan de andere kant moeten zij ook concurrentie, op basis van kwaliteit, aanvaarden.»

KERKTOREN

Veto: Wat vond u van de opmerking dat u campussen onder elke kerktoren opricht?

Vervenne: «De omvorming van ho-

die elf ook Brussel, Antwerpen en Gent zitten, die toch niet de eerste de beste kerktorens zijn. De studenten van onze associatie zullen ook moeten bewegen, want zeker op masterniveau zullen niet alle campussen alle opleidingen aanbieden.»

Veto: De Gentse rector liet in verband met de verbinding tussen de katholieke hogescholen van Vlaanderen en de K.U.Leuven in de krant de Tijd het woord verzuiling vallen...

Vervenne: «Ik hou niet van het woord verzuiling. Als je kijkt naar de samenstelling van zowel de stu-

Antwerpen niet blij met komst K.U.LEUVEN

T STAD IS NIET VAN
AAAAAAAAAAAAA!!!!!!

universitair onderwijs betreft, is een logisch gevolg van het structuurdecreet van 2003. Dat leidt inderdaad tot campussen in elf Vlaamse steden, want onze associatie met hogescholen in die steden is een feit. Verder merk ik op dat bij

den als het personeel van de K.U.Leuven en haar partnerhogescholen dan zie je meteen dat dit niet klopt. Wij zijn open en bereid tot dialoog en niet eng van geest. We hebben wel een christelijk-humane inspiratie, iets wat meegespeeld heeft in de beslissing van katholieke hogescholen om tot onze associatie toe te treden. Maar het was meer dan dat. De K.U.Leuven is een internationaal gerespecteerde universiteit die hoge kwaliteit aanbiedt.»

Nieuwe regelgeving hoger onderwijs bekend Decreet op maat associaties

Als minister Vandenbroucke doorzet, keurt Vlaanderen binnenkort het basisdecreet hoger onderwijs goed. Veranderingen staan dan op til.

MAARTEN GOETHALS & ROEL MOEURS |

In het voorstel krijgen associaties meer bevoegdheden, wordt een nieuwe advieskoepel voor het hoger onderwijs opgericht, krijgt Vlaanderen een agentschap dat buitenlandse diploma's valideert en gaat een Geschillenraad zich moeten uitspreken over de studievoortgang. De werktekst lijkt de algemene goedkeuring van de instellingen weg te dragen.

ADVIESKOEPEL

De opvallendste vernieuwing is de fusionering van de VLIR en de VLHORA, twee adviesorganen res-

pectievelijk bevoegd voor het universitaire en het hogescholenbeleid in Vlaanderen, tot één superraad: de Vlaamse Universiteiten en Hogescholen Raad (VLUHR). De eenmaking moet rond zijn tegen 2010.

Opmerkelijk is dat de VLUHR in de werktekst omschreven wordt als een 'forum voor interassociatie-overleg'. “Wat niet wil zeggen dat het accent alleen op op interassociatieoverleg komt te liggen,” beweert Ann Verreth, de secretaris-generaal van de VLHORA. Of de nieuwe structuur succesvol zal zijn, daar doet geen ze geen uitspraak over. “Het hangt ervan af hoe het onderwijsveld evolueert en hoe de leden van de koepel ermee zullen om-

gaan. De hangende kwestie van de inkanteling van academiserende opleidingen zorgt opnieuw voor grote veranderingen.”

Over de samensmelting deden al langer speculaties en nota 's de ronde, op uitdrukkelijke vraag van het kabinet. De tekst suggereert nu eensgezindheid. Er is gekozen voor één gezamenlijke Raad van Bestuur, met een evenwichtige verdeling tussen de ambten voorzitter en ondervoorzitter. Naast de werkcellen kwaliteitszorg, ontwikkelingszorg, ontwikkelingssamenwerking en internationalisering, zal de VLUHR ook bestaan uit twee adviserende 'kamers'. Eén voor professioneel, een ander voor academisch hoger onderwijs.

AMBITIEUS

Het basisdecreet is geschreven op

Ludo Melis over Onderwijsraad “Toetsbeleid hoog op agenda”

“Verwacht dit jaar meer nieuws over toetsbeleid dan over de diplomaruimte,” verwittigt vice-rector Onderwijsbeleid Ludo Melis. Andere belangrijke punten op de agenda van de Onderwijsraad (OWR) zijn kwaliteitszorg en internationalisering.

KEN LAMBEETS

Ludo Melis: «Over de diplomaruimte heeft de OWR vorig jaar al enkele beslissingen voorbereid en adviezen geformuleerd: daar komen we niet op terug. We moeten de implementatie ervan opvolgen en waar nodig aanpassen. Naast de beschikbare informatica pompen we 200.000 euro extra in het ICT-beleid. De communicatie van de hele diplomaruimte naar docenten en studenten toe, staat ook op de agenda.»

«Een tweede groot dossier vormt de kwaliteitszorg. In 2012 komt er een nieuw systeem ter controle van de onderwijskwaliteit waarin alle vormen van kwaliteitszorg in het hoger onderwijs met elkaar in verband worden gebracht. Dat is één van de redenen waarom toetsbeleid hoog op de agenda staat.»

«In verband met dat toetsbeleid moeten we ons drie vragen stellen. Past de vorm van de evaluatie in het totaalplaatje van het opleidingsonderdeel? Hoe kan je garanderen dat de toetsvorm voor iedereen even eerlijk is? Ten derde: hoe garandeert je dat de quotering fair verloopt?»

«De OWR formuleert ook een visie op onderwijs. De begeleide zelfstudie — het onderwijssysteem dat aan de K.U.Leuven wordt toe-

gepast — bestaat nu tien jaar: een ideaal moment om het te evalueren. Hoe geschiedt de relatie tussen onderwijs en onderzoek, of tussen onderwijs en de arbeidsmarkt? Zetten we de bestaande differentiatie tussen de campussen van Leuven en Kortrijk voort?»

LINGUA FRANCA

«Waar willen we naartoe met de internationalisering? Wat is ons aanbod? Internationalisering is geen synoniem van een doorgedreven verengelsing van het onderwijs. Je kan docenten ook vragen om tijdens hun lessen aandacht te hebben voor de internationale situatie.»

«Het talenbeleid is in deze kwestie uiteraard belangrijk. We moeten structuur krijgen in ons aanbod van lessen die gedoceerd worden in een andere taal. Met de kwaliteit zit het wel snor: een recente bevraging leerde ons dat maar liefst 92% van de internationale studenten tevreden is over het niveau van het gedoceede Engels.»

«Als je anderstalige studenten wil aantrekken, moet je in het Engels doceren: dat is nu eenmaal de lingua franca. Maar ik vind het ook belangrijk dat onze eigen studenten meer in hun vaktaal worden onderwezen, bijvoorbeeld in het Frans bij de opleiding rechten.»

«Tot hier onze core business. Er zijn nog enkele kleinere agenda-punten zoals de docentenevaluatie, de problematiek rond de open source cursusteksten, een evaluatie van het plagiaatbeleid en een standpunt inzake inclusief onderwijs. Daarin is het de bedoeling om onderwijs te serveren op maat van studenten met een handicap of een andere beperking, onder andere door de toetsvorm op hun problemen af te stemmen.»

De Onderwijsraad

De OWR is de denktank die de Academische Raad adviseert over onderwijsgerelateerde zaken. Tine Baelmans is er voorzitter van. In de OWR zetelen voorts een professor - doorgaans de vice-decaan - van iedere faculteit en één van de Campus Kortrijk, de vice-rectoren Onderwijsbeleid en Studentenbeleid, één vertegenwoordiger van het AAP-BAP, vier experts en tenslotte ook vier studentenvertegenwoordigers.

maat van de associatie, die er meer verantwoordelijkheden verkrijgen. Artikel 18 maakt het mogelijk voor ambitieuze associaties, zoals de Leuvense, om naar hartelust bevoegdheden over te dragen en te verdelen. In de toekomst zullen 'partneruniversiteiten' de academische hogeschoolopleidingen inrichten. De associaties worden ook uitdrukkelijk verantwoordelijk gesteld voor een “rationeel onderwijsaanbod”, zoals eerder gesuggereerd in het rapport Soete dat de Vlaamse onderwijsinstellingen aanmaant tot een verantwoorde onderwijs-spreiding.

Taken die vroeger typische lokale onderwijsbevoegdheden waren, worden associatiematerie, zoals trajectbegeleiding voor studenten, het vrijstelling -en toelatingsbeleid en personeelszaken.

GESCHILLENRAAD

De Geschillenraad — de vroegere raad voor examenbetwisting — heeft naast een andere naam ook nieuwe taken gekregen. In de toe-

komst houdt het zich onder andere bezig met studievoortgangsbeslissingen. “Een meer dan goede zaak,” klinkt het bij de Vlaamse Vereniging van Studenten (VVS). “De mogelijkheid tot extern beroep, bijvoorbeeld door overmacht, is belangrijk bij zaken als leerkrediet,” zegt Gertie De Fraeye, voorzitter van VVS. “We pleiten voor een nog ruimere bevoegdheid. De Geschillenraad moet zich ook bezighouden met discriminatie in het onderwijs. Dat is nog altijd een groot probleem.” Een laatste eis van de studentenlobby is de aanwezigheid van een student in de Geschillenraad.

Ook nieuw in het decreet is het voorstel van een agentschap bevoegd voor de erkenning van buitenlandse diploma's en de validering van eerder verworven competenties. Met dit agentschap, dat tot nader order nog geen specifieke naam heeft, wordt eindelijk werk gemaakt van een doorgedreven flexibilisering.

Gratis (1): Receptiehoppen

Het dagelijks leven en andere onbenulligheden

Elke twee weken onderzoekt Veto voor u wat er zoal gratis te rapen valt in Leuven. Wie klaagt er nog over de stijging van de levensduurte?

GEERT JANSSEN |

De prijzen van Alma zijn gestegen en zonet smeten we de laatste spaarcentjes over de balk alsof dat een olympische discipline betreft. We zijn werkelijk gedwongen om recepties af te schuimen. Gelukkig wordt op maandag het academiejaar plechtig geopend. Na de academische zitting in de Pieter de Someraula begeeft de stoet der togati zich traditioneel naar de universiteitshallen, alwaar een spetterende receptie hen opwacht. Ook wij zijn van de partij.

ALDI

Een jasje aan, het haar in de plooi, vragen we aan ons spiegelbeeld tegen wie hij aan het praten is. We zijn er klaar voor. In de universiteitshallen plukken we gezwind een glas witte wijn van een plateau — in fruitsap en ander fris zit immers

boecht van de Aldi die we doorgaans doorheen onze lever jagen.

Twee dikke duimen omhoog voor de service — een klein legioen heren en dames dat hun apenpakjes met eer draagt. Nadat we een keer aan ons glas genipt hebben, komt er steevast eentje ons glas bijvullen. Ze willen ons hier werkelijk zat voeren: geen twee seconden is ons glas leeg geweest.

SLAP

De eerste twee broodjes betreffen een combinatie van krab- en eiersalade, met daar nog stukje ei decoratief opgelegd. Alsof onze cholesterol al geen *lethal weapon an sich* is. Nummer drie betreft iets met kabeljauw of een andere halvegare vissoort die nogal slap smaakt en meer gekruid had mogen zijn. Wanneer de eerste honger gestild is en we ons al meer op het gemak voelen, laten we onze blik door de

ticulerend sprekend over het dagelijks leven en andere onbenulligheden. Hier en daar herkennen we zelfs een gelaat. Iemand waar we ooit Franse les mee hadden. Professoors in donkere gewaden. Een kotgenoot van lang geleden.

NETWERKEN

Een ietwat onwennige punker komt ons bekend voor. De dag voordien hadden we hem met zijn band Another Effort kabaal zien maken in jeugdhuis de Sojo in swinging Kessel-Lo. Om niet langer alleen in een hoekje te hoeven staan, stappen we op de jongen af. We houden een geanimeerd gesprek over het Interfacultair Songfestival van vorig jaar.

WEST-VLAANDEREN

Donderdag hoppen we naar het Leuvens onthaal voor West-Vlaamingen in de tuin van de Leuvense Overkoepelende KringOrganisatie (LOKO). Er wordt bier geschonken en hotdog gegeten. Hoewel we een juten zak dragen en “tjeef” op ons voorhoofd gekalkt hadden met een dikke alcoholstift, vallen we op in de massa. Wellicht valt dat te wijten aan ons verzorgde taalgebruik. Na amper drie pinten en zonder hotdog maken we ons uit de voeten alvorens er geweld aan te pas komt.

(CHRISTINE LAUREYS)

“De wijn is iets te droog en had zoeter gemogen”

geen alcohol. De wijn is iets te droog en had zoeter gemogen. Maar wel stukken beter dan de

ruimte dwarrelen als een dement herfstblad. Een mooie zaal vol mooie mensen. Allemaal druk ges-

Braindrain uit West-Vlaanderen onderzocht “We moeten jongeren aantrekken”

Enkele onderzoeken van de afgelopen jaren tonen aan dat West-Vlaanderen met een zogenaamde braindrain van jonge hooggeschoolden uit de provincie te kampen heeft. Vlaams Volksvertegenwoordiger Sabine Poleyn (CD&V) bevroeg een zestigtal West-Vlaamse afgestudeerden om te weten wat de motieven zijn om al dan niet in West-Vlaanderen te wonen en hoe de braindrain op een creatieve manier kan worden aangepakt.

LISA DEVELTERE |

Voor alle leeftijdsgroepen samen is het migratiesaldo in West-Vlaanderen positief. Dit betekent dat voor elke persoon die wegtrekt, er meer dan één persoon in de provincie intrekt. Wanneer echter naar de verschillende leeftijdsgroepen gekeken wordt, is er in de groep van 20 tot 34-jarigen een duidelijk negatief migratiesaldo merkbaar. Bijna drie kwart van de uitgeweken jonge West-Vlaming-

dat er vooral gepensioneerden immigreren. Op zich is dit positief, maar je moet zorgen dat je niet te veel ontgroent. Dan bestaat namelijk het gevaar dat je aan dynamiek moet inboeten, zeker op economisch vlak. Het is belangrijk om jonge mensen aan te trekken.”

Werk en persoonlijke motieven vormen de hoofdredenen om weg te trekken uit West-Vlaanderen. De ondervraagden missen in West-Vlaanderen typisch stedelijke karakteristieken zoals diversi-

Aan de respondenten werd ook gevraagd hoe de braindrain aangepakt zou kunnen worden en Poleyn kon in de antwoorden drie duidelijke rode draden onderscheiden. Ten eerste moet het imago van de provincie opgekrikt worden. Dit kan volgens haar door een promotiecampagne voor West-Vlaanderen waarin de troeven van de provincie benadrukt worden. Vervolgens moet het onderwijs in West-Vlaanderen internationaliseren. Er moeten studenten uit andere provincies en uit andere landen aangetrokken worden en West-Vlaanderen moet zich een internationaal onderwijsprofiel aanmeten. Tot slot gaven de respondenten aan dat er in West-Vlaanderen een jong en dynamisch economisch klimaat moet worden gecreëerd.

Poleyn zal haar collega's bij het provinciebestuur aanspreken over het voorstel van de campagne om de provincie te promoten. “We zullen ook bij Jong CD&V een debat organiseren om het thema wat te verbreden en na te gaan of de resultaten bevestigd worden. Verder zijn onderwijs en innovatie twee thema's die tot de Vlaamse bevoegdheden behoren en zullen de beleidssuggesties verder uitgewerkt worden in functie van het West-Vlaamse luik van ons programma voor de Vlaamse verkiezingen. Specifiek rond onderwijs neem ik dit op in ons West-Vlaams onderwijsprogramma.”

Tweederde denkt eraan ooit nog terug te keren naar West-Vlaanderen.

en bezit een diploma hoger onderwijs en de meeste uitwijkingen vestigen zich niet toevallig in de buurt van de belangrijkste centra voor hoger onderwijs (zoals Gent, Brussel, Leuven en Antwerpen).

“Het is voor een land, een regio of zelfs een gemeente belangrijk om in de gaten te houden dat je niet te veel vergrijst,” meent Poleyn. “Aan de kust merken we

teit, interessante jobs, de stedelijke dynamiek, grote bedrijven of organisaties en een centrale ligging. Een grote meerderheid geeft wel aan zich nog steeds West-Vlaming te voelen en aangetrokken te worden door de provincie omwille van vrienden en familie die er nog wonen. Twee derde denkt eraan ooit nog terug te keren naar West-Vlaanderen.

Moslams vinden elkaar op iftar “Verenigingen kunnen verschil maken”

De iftar is bij moslams het traditionele avondmaal dat tijdens de vastenmaand ramadan genuttigd wordt na het ondergaan van de zon. Organisaties als Turkse Studenten Leuven (TSL) organiseren jaarlijks een gezamenlijke iftar waarop heel wat leden van verschillende allochtone verenigingen op aanwezig zijn.

CHRISTOPH MEEUSSEN |

Vanaf het eerste ochtendgloren tot de zonsondergang onthouden moslams zich van een aantal zaken. Het vasten, dat *sawm* wordt genoemd, houdt in dat er overdag niet wordt gegeten, gedronken, geroookt en dat het echtelijke bed enkel gebruikt wordt om te slapen.

Dat de iftar ook een erg sociaal gebeuren kan zijn, werd duidelijk in Leuven. In studentenrestaurant de Moete aan de Celestijnenlaan organiseerde TSL vorige week woensdag een dergelijk gebeuren om een aantal groepen dichter bij elkaar te brengen. Ook externen waren welkom, en zij kregen — net zoals minderstellenden — het eten gratis aangeboden. Dat is een van de uitgangspunten die in de Koran vermeld staan. De gasten werden getraakteerd op een aantal Turkse gerechten met rijst, zoete aardappelen, fetakaas met bladerdeeg — en later koffie, thee en gebak. Erg opvallend was dat familieleden

die al in Leuven studeren, wonen of een andere band mee hebben, ook broers, zussen en kennissen meenamen. Het lijkt erop dat op deze manier minderheidsgroepen actiever betrokken worden in het doorgeven van kennis over het hogeronderwijslandschap.

AANSPREKPUNT

Leuvens schepen van onderwijs en diversiteit en een van de sprekers op deze avond Mohamed Ridouani reageerde alvast erg opgetogen: “De opkomst is erg goed. Een werking van verenigingen, zoals die van TSL, kan heel wat teweegbrengen. Hoewel TSL een erg jonge vereniging is, heeft ze een magneetfunctie: ze kan het verschil maken wat betreft het aantrekken van nieuwe allochtone studenten. Informatie kan doorgespeeld worden via vrienden en kennissen. Studenten die de stap hebben gezet, kunnen via dit soort verenigingen ondersteund en begeleid worden.”

Voor de K.U.Leuven was er Saloua Belahrir. Zij werd vorig jaar aangesteld als stafmedewerker allochtone studenten en kwam hier de aandacht vestigen op haar functie als aanspreekpunt voor allochtone studenten met problemen.

Wie als allochtone student met bepaalde zaken problemen heeft, of wie interessante ideeën heeft ten behoeve van deze gemeenschap, kan Saloua Belahrir steeds mailen op: saloua.belahrir@dsv.kuleuven.be

Benefietacties verzekerden voortbestaan Radio Scorpio

Scorpio herademt

Radio Scorpio heeft het hoofd geboden aan de financiële problemen die vorig academiejaar acuut werden. Benefietacties konden de hoogste nood ledigen. Nu waarborgen een afbetalingsplan, structurele samenwerkingen en gemotiveerde medewerkers het onafhankelijke bestaan van de radiozender.

JURGEN D'OURS |

Twee gedwongen verhuizingen en openstaande rekeningen bij Sabam zorgden bij Radio Scorpio voor een financiële put van 15.000 euro. De inrichting van de nieuwe studio in het STUK kostte handenvol geld, terwijl facturen en aangetekende brieven van Sabam aankwamen op het oude studioadres in de 's Meiersstraat. "Het was pas toen een deurwaarder in de studio stond dat we weet kregen van de olopemde schuld bij Sabam," zegt Pieter Rombouts, hoofdredacteur van de nieuwsdienst van Radio Scorpio.

BENEFIET

Onmiddellijk na het bezoek van de deurwaarder werd een spoedvergadering gehouden, waarop besloten werd om benefietacties te organise-

"We zijn niet alleen gered, we zijn ook een stukje bekender geworden."

ren. "We kregen van her en der respons op onze noodkreet," vertelt voorzitter Jurgen Debergh. "Veel mensen sprongen in de bres om Radio Scorpio en zijn onafhankelijkheid te redden. Eens te meer bleek dat Radio Scorpio een begrip is. Het is niet onze bedoeling om dat uit te buiten, maar op dat moment was de media-aandacht welgekomen."

De benefietacties brachten

tussen de 5.000 en 6.000 euro op. Genoeg om de meest dringende schulden af te lossen. Voor de overige schulden werd een afbetalingsplan overeengekomen. Bij de niet-dringende schulden horen ook leningen van medewerkers aan de radio. Als vanzelfsprekend geven zij Radio Scorpio uitstel van betaling.

IDEALISTISCH

"Financiële problemen zijn bij Radio Scorpio nooit ver weg, maar Scorpio heeft al meermaals bewezen de problemen op een idealistische en gedreven manier de baas te kunnen," stelt Pieter Rombouts. Voor de financiering van dit jaar zijn de medewerkersbijdragen al zeker en eerstdaags worden de veilingen op eBay heropgestart. Het Glazen Huis is nog niet helemaal uitverkocht en een nieuwe lading

gesigneerde cd's en cartoons ligt klaar om geveild te worden. Daarenboven wordt momenteel over nauwere samenwerking met strategische partners onderhandeld. Radio Scorpio wil graag de banden met de K.U.Leuven, de stad Leuven en het Radiocentrum Vlaams-Brabant aanhalen. Via structurele samenwerkingen met die drie partners kan de financiële gezondheid

samen met de onafhankelijkheid van de radio gewaarborgd blijven.

Belangrijke kanttekening bij de structurele samenwerkingen is dat het zeker niet gaat om commerciële akkoorden. Radio Scorpio is en blijft reclamevrij. "Dat is nodig om onze onafhankelijkheid te behouden," legt voorzitter Jurgen Debergh uit. "Vorig jaar kregen we van de K.U.Leuven het aanbod om in ruil voor 2.500 euro spotjes uit te

zenden met de data van de infodagen. Het water stond ons toen aan de lippen, maar we sloegen het aanbod af omdat we principieel reclamevrij willen blijven. De data van infodagen en evenementen meegeven doen we sowieso, spotjes uitzenden is reclame maken. Dat doen we niet."

BEREIK

De K.U.Leuven zou haar beslissing

over de samenwerking met Radio Scorpio onder meer laten leiden door de resultaten van een onderzoek naar de luister- en bereikcijfers bij Leuvense studenten. In 2003 werd voor een masterproef-onderzoek al zo'n enquête naar de bereik- en luistercijfers van Radio Scorpio uitgevoerd. Toen werd het aantal luisteraars geschat op 8% van de Leuvense studenten. 56% van de mannelijke studenten en 39% van de vrouwelijke studenten gaf toen aan Radio Scorpio te kennen. Naar het huidige aantal luisteraars is het gissen, maar het aantal studenten dat Radio Scorpio kent, is waarschijnlijk gestegen. "Het nieuws van het noodlijdende Scorpio is door diverse media opgepikt. Al was het slecht nieuws, het is en blijft publiciteit. We zijn niet alleen gered, we zijn ook een stukje bekender geworden," analyseert Pieter Rombouts.

INTERNETRADIO

Radio Scorpio wil nu haar werking optimaliseren. Op korte termijn wil de leiding vooral stabiliteit brengen. Binnenkort vinden interne verkiezingen plaats, volgens Jurgen Debergh "het ideale moment om de bestuursploeg uit te breiden, zodat meer mensen zich aan de top kunnen inzetten voor Radio Scorpio." Daarnaast staan ook internetradio en opnameapparatuur bovenaan het prioriteitenlijstje. "Internetradio is een must voor elke zichzelf respecterende radiozender," vindt Pieter Rombouts, "we kunnen er ons ons zendbereik enorm mee uitbreiden."

Volgend jaar bestaat Radio Scorpio 30 jaar. "Dat is een verjaardag die we niet onopgemerkt willen laten voorbijgaan," blikt Jurgen Debergh vooruit. "Met een gemotiveerde ploeg maken we er zeker iets moois van!"

Radio Scorpio kan je in Leuven ontvangen op 106 FM. Meer informatie vind je op www.radioscorpio.com

Prof UGent pleit voor regulering drugs

"Elke samenleving heeft behoefte aan roesmiddelen."

Een vaakgehoord argument tegen cannabisgebruik is dat het goedje steeds sterker wordt. "Dat is wellicht deels te wijten aan het tweeslachtige beleid van overheden in de Lage Landen" beweert althans Tom Decorte, hoogleraar aan de UGent.

CHRISTOPH MEEUSSEN |

In 2007 peilde Decorte bij 748 kwekers naar motieven om cannabis te kweken. Een daaropvolgende conferentie met mensen uit het veld leverde veertien interessante meningen op, die gebundeld werden in "Cannabisteelt in de Lage Landen."

Tom Decorte: «In Nederland kent men al jaren een gedoogbeleid. Zo kunnen gebruikers via de voordeur op een quasi-legale manier aan een beperkte hoeveelheid cannabis geraken. De achterdeur is een andere zaak. Daar lijken zware jongens het voor het zeggen te hebben met grote winstmarges voor hen tot gevolg.»

In België is de situatie niet veel beter. Je mag één vrouwelijke plant telen om een beperkte persoonlijke voorraad te bekomen, maar importeren uit Nederland mag niet.

De gevolgen zijn groot. Zo is volgens Decorte een eerste probleem dat van de overlast: "Duizenden drugstoeristen rijden geregeld naar grensgemeenten, drugrunners lokken mensen mee om andere middelen aan te prijzen. De huidige discussies tussen Belgische en Ne-

derlandse burgemeesters zijn daarvan het gevolg. Daar moet je dan nog bij denken dat het erg repressieve beleid in Nederland er momenteel voor zorgt dat kleine kwekers niet meer durven kweken voor privégebruik, en dat de grotere kwekers soms naar België en Duitsland uitwijken. De weet wordt vervolgens weer naar Nederland gebracht, om daarna in kleine hoeveelheden door drugstoeristen terug naar de buurlanden te worden getransporteerd: dat zijn een heleboel onnodige bewegingen en een totaal absurde situatie."

«Een tweede probleem is de kwaliteit. De huidige nederwiet is een aantal jaren gestegen in sterkte (THC), net omdat het aan systematische controle ontbreekt. Daarnaast voegen sommige winstbeluste kwekers soms zand, water of pesticiden toe voor het gewicht of het uitzicht.»

ILLEGAAL

Veto: *Hoe gaat een ideale wereld om met drugs?*

«Drugs zijn van alle tijden: de wereld drugsvrij krijgen met een streng,

repressief beleid is dan ook een illusie. Beter is een strenge overheidscontrole op alle vlakken van het proces, van bij de kweker tot bij de verkoper. De voorraadplekken kunnen bijvoorbeeld bemand worden door adviseurs die gebruikers wijzen op de risico's van gebruik. Bovendien verdwijnen door controle de grove winstmarges, de misbruiken, en blijft ook de sterkte van de cannabis onder controle.»

«Door scha en schande moest men ontdekken hoe een vrije alcohol- en sigarettenmarkt misbruik in de hand heeft gewerkt. Gevaren worden geminimaliseerd of naar jongeren toe gepromoot. Preventie naar jongeren toe en ouderen die aan jongeren verkopen streng aanpakken is wellicht het efficiëntst.»

Veto: *Waarom verandert er dan niets aan het beleid, gezien al de bewijzen?*

Decorte: «Er spelen heel wat belangen mee. Sommige politiemensen blijven beweren de problemen op te kunnen lossen met meer geld en manschappen, terwijl politici niet snel geneigd zijn de bestaande situatie te veranderen, gezien het erg gevoelige karakter van het thema.»

«De meeste politici hebben absoluut geen idee hoe deze markt werkt. Het is dan ook veel gemakkelijker om aan te komen met nep-

argumenten, zoals dat van beperkingen door internationale verdragen. Dat is eigenlijk maar onzin: Nederland is na 32 jaar gedoogbeleid nog steeds niet uit de VN geflikkerd en ook verschillende staten in de V.S. omzeilen met creatieve wetsvoorstellen en achterpoortjes het federale verbod.»

Veto: *Is deze sur-place wat in het boek 'het sacrale karakter van het cannabisverbod' wordt genoemd?*

Decorte: «Peter Cohen, van het Amsterdamse Centrum voor Drugsonderzoek, verwoordt het inderdaad zo. Zoals gelovigen destijds Galileo's theorieën over het heliocentrisme niet konden aannemen, zo lijken ook hedendaagse wetenschappers met hun conclusies over het cannabisbeleid het tij niet te kunnen keren.»

ROESBEHOEFTE

«We moeten ons overigens ook geen illusie maken over het effect van drugpreventie. Randvoorwaarden kunnen gecreëerd worden, maar de mensheid van drugs afhouden, dat lukt niet. Elke samenleving heeft een soort roesbehoefte, al zijn er verschillen tussen culturen op vlak van het soort middel en de wijze waarop ze dat doen.»

Veto: *Wat is nu gevaarlijker: alcohol of cannabis?*

«Op farmacologisch niveau valt cannabis inderdaad nogal mee, in vergelijking met alcohol of nicotine bijvoorbeeld. Maar ik wil zeker niet de boodschap meegeven dat sommige producten zonder risico zouden zijn. Ik hoor soms onervaren jongeren beweren dat een jointje geen kwaad kan. Integendeel, elke drug heeft zijn gevaren.»

STUDENTEN

Veto: *Zitten er tussen die kwekers veel studenten?*

Decorte: «Daar zal wel een percentage studenten bijzitten, of zeker al flink wat mensen tussen 20 en 40. Maar de studententijd is net die periode waarin experimenteren maatschappelijk aanvaard is. Studenten met lintjes mogen zich blijkbaar volhijzen met alcohol, volop liederen brullen, en vervolgens in de goot hun roes uitslapen. Het zou me dus niet verbazen dat een aantal studenten wel eens — al was het maar voor de lol — enkele zaadjes planten, om er later tot hun eigen verbazing een plant uit te zien komen.»

Decorte, T. (red.), Cannabisteelt in de Lage Landen. Perspectieven op de cannabismarkt in België en Nederland, 232 blz., ISD Reeks nr. 5, Leuven, Uitgeverij Acco.

Het conflict in Georgië geanalyseerd Rusland laat zijn nieuwe tanden zien

De hele zomer lang beheerste het conflict in Georgië de pers. Vandaag is het nog verre van rustig in de regio. Over dit dossier is al enorm veel inkt gevloeid. Wat is er zo speciaal aan de oorlog in Abchazië en Zuid-Ossetië?

ERIC LAUREYS & LIESBET COOLEN |

“De nieuwe rol die Rusland op zich genomen heeft,” zo beweert Kaukasusspecialiste professor Malfliet stellig. In haar kantoor hangt een uit de kluiten gewassen portret van Poetin. Professor Malfliet durft controversiële meningen verkondigen, wars van alle vooronderstellingen. De rol die de NAVO in dit conflict gespeeld heeft noemt ze zonder meer pervers, provocerend en gevaarlijk. “De casus belli voor Rusland was volgens mij één zinnetje. Op onverklaarbare wijze stond er in de eindverklaring van de NAVO-conferentie in Roemenië in april dat Georgië op termijn lid zou worden van de NAVO. Dat is een geweldige provocatie geweest naar de Russen toe. Dat zinnetje is in die verklaring gedropt. De voorlaatste dag was er van die zin nog geen sprake, in de eindverklaring dook het plots op. De EU zou zich eigenlijk moeten excuseren voor dat optreden. Eergevoel speelt een belangrijke rol in internationale relaties.”

VOORSPELLING

Malfliet vindt het enigszins te begrijpen dat de Russen de Georgische inval in Zuid-Ossetië niet blauw-blauw konden laten. “Rusland ziet de NAVO en ook de EU niet als partners. Beide zijn dan ook ontstaan als reactie tegen de uitdende invloed van de Sovjet-Unie. De EU moet dringend werk maken van het herdenken van haar bestaansredenen. De Unie is opgericht om de Russen te weerstaan. Vandaag de dag hebben we de Russen nodig. Zij leveren ons gas en olie. Aan de andere kant zijn wij ook hun grootste klanten. Deze wederzijdse afhankelijkheid maakt dat sancties tegen Rusland weinig helpen.”

INGELIJFD

Professor Malfliet claimt dat zij dit conflict al lang voorspeld had. “Let op mijn woorden; Abchazië en Zuid-Ossetië worden binnen de kortste keren ingelijfd door Rusland. Dat is wat ik de *Roll-Back* operatie van Rusland noem. Op termijn zijn zij erop gebrand om ook andere conflictgebieden zoals Transnistrië in hun territorium op te nemen. Rusland toont zijn tanden en laat zien dat het weer volle-

aanpak, Rusland lijkt zich goed te voelen bij een harde confrontatie.

“Ik denk dat Rusland goed beseft dat zij er geen belang bij heeft

CHRISTINE LAUREYS

dig meespeelt op internationaal vlak.” Over de rol van vredestichter van de EU is Malfliet minder te spreken: “Door haar optreden heeft de EU het bloedvergieten beëindigd, dat is waar. Maar dat zou toch zeer snel opgehouden zijn. Wat de EU wel heeft gedaan, is de facto de zelfstandigheid van Zuid-Ossetië en Abchazië erkend. De kans is zeer klein dat Georgië die gebieden ooit nog terugziet.”

KRACHTPATSERIJ

Saïd El Khadraoui, Europees parlements lid en lid van de delegatie voor de zuidelijke Kaukasus, is het daar niet helemaal mee eens. “Ik denk niet dat wij zwak gereageerd hebben, zoals sommigen beweren. Wij waren het — niet de VS en niet de VN — om het bestand te laten goedkeuren tussen Georgië en Rusland. Dat is een fantastische verwezenlijking op zicht en bewijst de immense kracht van de zachte diplomatie.” De EU mag dan wel een krachtpatser zijn in de zachte

om heel lang een slechte relatie met de EU te onderhouden. Ten eerste zijn zij er al bij gebaat dat wij hun gas kopen. Als de Unie eindelijk beslist een krachtadig eigen energiebeleid te voeren, zouden we sterker kunnen staan tegenover Rusland. De zachte aanpak, daartoe zijn we veroordeeld. We zouden wel een oorlog aankunnen met Rusland, maar is er daar nu een aanleiding voor?” Over de rol van de Verenigde Staten heeft El Khadraoui een dubbel gevoel. “Als er iemand was die Georgië had kunnen tegenhouden om op een domme manier Zuid-Ossetië binnen te vallen, dan waren het wel de Amerikanen. Dat hebben ze dus niet gedaan. Na het eerste spierbalgerol van Amerika hoor je nu in hun parlement stemmen opgaan voor een genuanceerd beleid ten aanzien van Rusland. Een nieuwe Koude Oorlog, daarmee is niemand gebaat.”

op te smukken. Het zal nodig zijn, McCain floot haar zondag al terug in verband met haar uitspraken over Pakistan.

Extreem-rechts verrast

De parlementsverkiezingen in Oostenrijk verrasten. De extreemrechtse partijen FPÖ en BZÖ realiseerden samen een score van om en bij de dertig procent. De twee zijn echter gezworen vijanden en het blijft gissen welke coalitie kans op slagen heeft. (EL)

Postvak In (1): Ruth uit Kenia Lacuna Matata

In Postvak In laten we buitenlanders aan het woord die werkelijk iets te vertellen hebben en voorbijgaan aan de uitgedroogde Erasmus-clichés. Hun tong is scherp en zonder genade, hun blik ziet wat ons misschien ontgaat. Deze week bijt een Keniaanse studente de spits af.

THOMAS BUYSSENS |

Een kotvergadering voor de Nederlandstaligen eerst in het Nederlands en daarna voor de buitenlanders in het Engels laten plaatsvinden, mag misschien een vanzelfsprekendheid lijken voor ons, praktisch ingestelde Belgen. Sommige buitenlandse studenten, zoals de Keniaanse Ruth, zien de zaken anders.

Ruth: «Ik ben hier nog maar drie weken en heb nog geen tijd gehad om jullie taal te bestuderen, laat staan te leren. Kijk, in Kenia leven we met 40 clans die elk een eigen taal spreken. Van zodra er iemand van een andere clan bijkomt, schakelen we automatisch over naar het Engels. Het is een vorm van elementair respect. Iedereen moet rond dezelfde tafel kunnen spreken in een taal die van niemand de moedertaal is. Toch?»

VLOEK

Maar dat de zaken complexer zijn dan dat, beseft ook zij. “In mijn onderzoeksdomein, de tropische bodemkunde, kunnen we ons uitsluitend in het Engels uitdrukken, omdat termen als *fertilizer* simpelweg niet bestaan in onze moedertaal. Voor ons is het Engels dus meer dan een taal om elkaar te begrijpen, ze stelt ons in staat gesofisticeerde boodschappen over te dragen en in Europa te komen studeren. Hier heeft Engels een totaal andere rol.”

Veto: *U wist toch wel dat Belgen*

Nederlands spreken?

Ruth: «Ja, maar ik dacht waarlijk dat Engels in het algemeen een veel centralere plaats zou innemen in de communicatie. Mails die ik krijg, zijn vaak uitsluitend in het Nederlands opgesteld, waardoor ik mensen moet vragen die te vertalen voor mij. Ik studeerde vorig jaar in Warwick, wat mijn blik misschien beïnvloedt heeft, maar als ik hier Engels praat in een bakkerij, word ik scheef bekeken. Om van Frans nog maar te zwijgen.»

RIMPELS

Veto: *Zijn er nog andere zaken die u hebben verrast?*

Ruth: «Wel, ik vind de meisjes hier er veel ouder uitzien dan ze zijn. Door veel te drinken, vertoont hun huid rimpels, dan vraag ik me af hoe ze eruit zullen zien binnen tien jaar, als ze even oud zijn als ik (*lacht*). En het lijkt wel alsof de mannen hier enkel roepen als ze hebben gedronken. De studenten hier drinken meer dan gezond is.»

Veto: *Voelt u zich hier eenzaam of uitgesloten?*

Ruth: «Het leven hier kan heel eenzaam zijn. Dat is een probleem waar veel Afrikanen in Leuven mee te kampen hebben. Op kot en op de faculteit kom je mensen tegen en er wordt hallo gezegd, maar je voelt dat het daar bij zal blijven. Op deze manier gaan we jullie als killer aanzien. Ik weet dat *Pangaea* bedoeld is voor niet-Europeaan en mijn plaats daar is, maar als zwarte word je daar gewoon buitengekeken.»

«Een collega van mij die ook onderzoek verricht, werd onlangs opgepakt in Brussel. De politie zocht een “dief van Afrikaanse origine”. Hij moest zijn papieren tonen en daarna lieten ze hem gaan. Dergelijke dingen zetten me aan het denken. Het is heel makkelijk ‘s avonds gewoon meteen naar je kamer te gaan.»

Veto zoekt (constant) medewerkers |

Waarom zou je überhaupt je kostbare studietijd aan een weekblad als Veto spenderen? Stip aan welke van zeven onderstaande redenen je interesseren en bekijk nadien je resultaat.

O Je bent je kotgenoten nu al beu en praat liever met mensen als Tom Barman, Lien Van De Kelder of Stijn Meuris. Je vindt het overigens niet erg als zij grote onthullingen doen waardoor de (inter)nationale pers je artikel overneemt.

O Je denkt de huidige politieke crisis beter te kunnen verslaan dan voormalig Vetomedewerker Ivan De Vadder, Walter Pauli of Stef Wauters, maar zoekt nog die goede springplank voor de nodige ervaring.

O Je wilt op de hoogte blijven van al het studentikoze, culturele en onderwijsnieuws, en je wil het bovendien ook helpen verspreiden naar je medestudenten — omdat zij het recht hebben het te weten.

O Je wilt die blitse camera die je kreeg van tante Clothilde eindelijk eens ergens voor gebruiken. Waarom niet bij Veto? Gratis concerten meemaken van op de eerste rij en er nog mooie herinneringen aan overhouden: dat kan bij Veto.

O Je wilt eindelijk eens orde op zaken stellen wat betreft de taal- en spelfouten

die elke week toch nog in Veto binnen-sluipen.

O Je wilt je lay-out-, DTP- of cartoon-talenten demonstreren of aanscherpen.

RESULTAAT

Heb je één of meer redenen aangekruist? Dan is Veto echt iets voor jou. Het hele jaar door ontvangen wij met plezier nieuwe helpende handen.

Veto draait helemaal op vrijwilligers. Dat heeft als voordeel dat je volledig zelf kiest hoeveel tijd je eraan wilt besteden. Verder hoeft je niet te vrezen dat je aan je lot wordt overgelaten. Vanaf het eerste uur kan je rekenen op een persoonlijke buddy, die je doorheen de hele Vetowerking leidt: van het kiezen van een artikel, bij het schrijven en zelfs tot het opsturen naar de eindredactie.

Een typische week bij Veto ziet er als volgt uit: vrijdag om 16u00 worden op de redactievergadering de onderwerpen verdeeld. Je kiest zelf hoe veel of hoe weinig artikelen je opneemt. Acht dagen later lezen eindredacteuren de artikels na, waarna op zondag Veto wordt gelay-out. ‘s Avonds wordt er gezamenlijk nog een laatste keer lustig nagelezen. Maandagochtend wordt Veto gedrukt en tegen de avond liggen ze in de verschillende bakjes.

Kort Internationaal |

Senatoren beschuldigen

Twee Belgische senatoren fluiten dan weer de Georgische president Saakasjvili terug. Dubié van Ecolo en Defraigne van MR beschuldigen hem zelfs van oorlogsmisdaden. Zij beweren dat Georgische troepen bewust burgerdoelen viseerden, in een poging tot etnische zuivering. Dubié wil dat België gebruikt maakt van zijn vetorecht om de toetreding van Georgië tot de NAVO te

verhinderen. Wordt hoogstwaarschijnlijk vervolgd.

Sarah Palin smukt

c.v. wat op

Of Sarah Palin kans op slagen heeft weten we in november. De kandidaat vice-presidente voor de republikeinen doet alvast haar best. Afgelopen week ontmoette ze in 48 uur zeven wereldleiders. Dat deed ze wel gewoon in New York, naar aanleiding van de algemene vergadering van de VN. Ze hoopt haar lege internationale cv zo wat

Dé breinbreker:
wie wint de
Polo BlueMotion?

Jouw studentenstoten zijn nog straffer?

Sleep eindelijk eens een échte trofee in de wacht en schrijf je nu in op www.destrafstestudent.be. Warm vanaf 15 september je brains op tijdens de oefenrondes en doe mee aan de echte eindstrijd vanaf 15 oktober. Daag je tegenstanders uit, speel ze naar huis en keer met een VW Polo BlueMotion terug naar je kot! Je maakt ook kans op PlayStation consoles en Buzz! games of één van de vele andere fantastische prijzen.

PlayStation.

www.destrafstestudent.be

Knack

Radio Modern swingt in het Depot

“Mijn vetkuif is er vorige week afgegaan”

Radio Modern moet u zich voorstellen als het Boombal maar dan met jaren vijftig-muziek. Voor tekst en uitleg belden wij naar artistiek coördinator Ben Moelink.

GEERT JANSSEN & CHRISTOPH MEEUSSEN |

Ben Moelink: «Wij zijn twee jaar geleden begonnen met Radio Modern. Dit was een fantastisch jaar voor ons. Maar we moeten iedere keer opnieuw de mensen naar ons feest lokken. Wij moeten het hebben van direct contact met het publiek. Als ik zelf uitga op modernere muziek merk ik dat het er een stuk anoniemer aan toe gaat. Mensen durven niet gaan dansen tenzij ze zich een stuk in hun kraag hebben gezopen of speciale middelen hebben genomen. Dat lossen wij op door dansles te geven. Om tien uur komt er dan een liveband spelen. In Leuven zijn dat *the Bamboo Apple Cutters*, een tienkoppig mambo-orkest.»

TROUWFEEST

Veto: *Zou het concept niet werken in de Ancienne Belgique bijvoorbeeld?*

Moelink: «We hebben al een paar keer een feest georganiseerd in een moderne zaal. We proberen zo'n zaal toch altijd een beetje aan te kleden. Het werkt voor om het even welk publiek. Het is dan ook voor alle leeftijden. Er komen meisjes

van achttien, er komt hip volk van *the Culture Club*, er komen ook ouders die geen plek meer vinden om een keer goed te gaan dansen. Qua sfeer valt het te vergelijken met een fijn trouwfeest, waar je met je nonkel aan de toog een pint staat te drinken.»

«Op de DJ-sets draaien we een mix van oude nummers van de jaren dertig tot en met zestig. Maar zeker ook Amy Winehouse of *Calexico*: artiesten die de oude muziek herwerken. Qua groepen is onze enige maatstaf: “Is het dansbaar of niet?” Wij laten ook maar een beperkt aantal mensen toe. Dansen op muziek geeft een extra dimensie aan hoe je zo'n avond beleefd. Je kan een grietje leren kennen en 's nachts met haar meegaan. Dan heb je een onvergelykbare herinnering aan de muziek.»

IDOLEN

Veto: *Naast de muziek promoot Radio Modern ook een levensstijl. Telefoneert u nu met een vetkuif en een fifties outfit?*

Moelink: «Ik heb nu *two tone shoes* aan. Ik heb een vestje aan van een nieuw merk maar het ziet er retro uit. Mijn vetkuif is er vorige

week afgegaan. Ik vind kledij van vroeger in het algemeen mooier dan die van nu. Maar wij vinden zeker niet alles beter wat er toen is gebeurd. Ik ben vorige week naar een tektonikfeestje gegaan. Op dit moment zijn retro en vintage gewoon in. De moderne tijd is heel vluchtig. Er zijn nog maar weinig echte idolen. Als je Paris Hilton als rolmodel moet nemen, dan is het heel triestig met je gesteld. Terwijl iconen als Grace Kelly, Marlon Brando, James Dean en Elvis mensen zijn die de tand des tijds hebben doorstaan. Wij gaan niet akkoord met de werpmaatschappij. Als ik schoenen ga kopen, betaal ik honderdvijftig euro maar dan ga ik er wel twee of drie jaar mee rondlopen. Ik ga niet naar de H&M, ik ga niet naar de C&A. Ik heb thuis een radio staan die kraakt en niet meer marcheert maar dat heeft wel charme. De laatste tijd worden we platgesmetten door zenders als Q-Music en Donna. De helft van die muziek crap. Zet liever eens een *schoon plaat* van Chet Baker op of een goede Sinatra.»

Veto geeft vijf duotickets weg voor Radio Modern op vrijdag 10 oktober in Het Depot. Mailen naar traktatie@veto.be.

Openingsconcert van het academiejaar

Weergaloze El Bacha

Vele toespraken kleuren elk jaar de openingsdag van het academiejaar. 's Avonds tijdens het openingsconcert werd genoten van een culturele hoogvlieger. Winnaar van de Koningin Elisabethwedstrijd El Bacha liet het kruim van onze universiteit genieten van zijn lyrisch pianospel. Zijn jarenlange ervaring kwam duidelijk naar voren in een 20e eeuwse programma dat hij met verve afwerkte. Nog in vervoering van het concert spraken we even met deze virtuos.

SANDER RAEYMAEKERS & JEFFREY DIRIX |

Exact dertig jaar geleden won hij met unanieme jury de Koningin Elisabethwedstrijd (KEW). Hij was toen 19 jaar en stond aan het begin van een indrukwekkende carrière. Abdel Rahman El Bacha werd een icoon in de pianowereld en is vanavond één met zijn piano en de muziek. Een bijzonder aimable man staat ons in het Frans met plezier te woord. We feliciteren hem alvast met zijn uitmuntende prestatie.

Veto: *Hoe voelt u zich na zo'n concert?*

Abdel Rahman El Bacha: «Best wel vermoeid. Het repertoire uit de 20e eeuw is zeer veeleisend, het vergt veel concentratie en energie, zowel fysiek als mentaal. Het is steeds een uitdaging die ik telkens met veel plezier aan ga. Deze soort muziek heeft een centrale plaats in mijn repertoire, ik hou ervan deze meesterwerken uit te voeren. De zaal hier is trouwens zeer goed om deze muziek in te brengen.»

Veto: *Wat betekende voor u uw periode aan het conservatorium in Parijs?*

El Bacha: «Mijn studies daar op het conservatorium hebben me de kans gegeven om te evolueren en in contact te komen met andere culturen en muzikanten. Ikzelf kwam uit Beiroet en had via mijn ouders de

muziek aangeleerd gekregen. Naast de Arabische muziek van mijn vader en de Joodse muziek van mijn moeder kwam ik tijdens mijn jeugd ook al in contact met grote uitvoerders van klassieke muziek als Rostropovich, Arrau en Richter. De jeugd is overigens zeer belangrijk in een mensenleven, je leert daar ontzettend veel en snel.»

Veto: *Heeft die etnische tegenstelling uw leven sterk beïnvloed?*

El Bacha: «Ik denk dat een genetische erfenis altijd wel van belang is. Verder is het altijd belangrijk met een open blik op de wereld te leven. Zonder snel vooroordelen te vellen of tot een bepaalde categorie te behoren. Voor mij is het essentieel, zelfs een kans, om te zeggen dat het mogelijk is om van elkaar te houden, wat zeer zeldzaam is tussen die volkeren. Bovendien, de taal van de muziek is universeel; wanneer men speelt zijn er geen grenzen meer!»

Veto: *Luistert u nog andere muziek dan klassieke muziek?*

El Bacha: «Over het algemeen hou ik van de traditionele muziek van alle landen. Ik acht die muziek waarachtig, *elle sort de la terre et les cœurs des gens*. Er is overigens een zeer sterke band tussen de grote massa van de klassieke muziek en die etnische muziek. Afhankelijk van de waarde die de klassieke componisten er aan meegegeven hebben, neem ik het graag

op in mijn repertoire. Om een voorbeeld te geven, Chopin idealiseerde de poolse volksdansen.»

Veto: *Wist u wat u te wachten stond toen u de KEW won?*

El Bacha: «Niet echt, het was toen een onverwachte overwinning, de wedstrijd op zich alsook op mijzelf. Achteraf gezien was het een enorm grote kans die vele deuren heeft doen opengaan en zo mijn carrière op een gemakkelijke manier heeft doen beginnen. Het was tevens een beproeving om al op zeer jonge leeftijd een hoog niveau en een zekere reputatie te hebben en dat op lange termijn vol te houden.»

Veto: *U speelt nog steeds bijzonder veel concerten over heel de wereld, hoe pakt u dat aan?*

El Bacha: «Daarvoor moet je zeer georganiseerd zijn, je moet jezelf en je limieten kennen. Temeer omdat mijn repertoire zeer uitgebreid is en ik dus vaak moet wisselen tussen verschillende muziekstijlen. Drie dagen geleden speelde ik nog een Chopin-recital in Polen, werken uit een geheel andere klassieke periode. Ik hou van dit soort uitdagingen, zoals er zo velen zijn in het leven.»

«Deze zomer speelde ik nog een drie uur durend recital met alle preludes van Bach, Chopin en Rachmaninov per tonaliteit uit het hoofd. Je moet dan niet op enkele dagen, maar op enkele minuten veranderen van muziekstijl. Dat is niet evident en het verplicht me ertoe banden te zoeken tussen de verschillende componisten. Enkele jaren geleden speelde ik nog integrale van Chopin, al zijn solowerken voor piano in 14 recitals op 3 dagen. In die periode spelen mentale en fysieke vermoeidheid een grote rol, ik sliep bijna niet van de opwindings-»

(advertentie)

ASSOCIATIE
K.U. LEUVEN

doe de
groentetas!

elke maandag een verrassend
biologisch groente- en fruitpakket

www.kuleuven.be/studenten/milieu/groentetas.html

UNIVERSITEIT
LEUVEN

leeds/teams
HOOR WAT JE HET

ALTA

Veto: *Heeft u nog zulke zotte ideeën?*

El Bacha: «Natuurlijk, er zijn nog altijd stukken repertoire die ik wil

ontdekken. Zo denk ik aan Diabelli en Granados. Verder plan ik nog een integrale uitvoering van de pianoconcerto's van Mozart.»

Inter Pares (1)

“Ik ben op meerdere dingen trots”

Preses ben je niet alleen. Om dat even in de verf te zetten, nodigd Veto om de twee weken enkele onder de velen uit voor een pittige babbel of gewoon een vertrouwelijk gesprek. Deze week is het de beurt aan LBK (Bernd Desfossés) en Farmacie (Tom Tourné)

RUBEN BRUYNNOOGHE|

Veto: *Wat vinden jullie van de stelling 'LBK en Farmacie hebben de meest originele kringactiviteiten'?*

Bernd Desfossés: «Dat zal wel kloppen als ze dat zeggen zeker. Ik kan me daar wel in vinden.»

Tom Tourné: «We organiseren natuurlijk wel veel kringactiviteiten.»

Bernd: «Het kan ook te maken hebben met ons imago van gezelligheid.»

Veto: *Je mag gerust andere kringen nomineren.*

Tom: «"Origineelste" is wel een ruime term natuurlijk, maar ik denk dat Apoloon wel voor "origineel-schraalste" kan gaan. In De Zak heb je altijd wel iets schraals, maar ja, origineel kan je dat misschien niet echt noemen (lacht).»

Veto: *Waarom hebben jullie eigenlijk zoveel te doen?*

Tom: «Omdat we veel gemotiveerde mensen hebben en er veel stu-

met onze grootte.»

Bernd: «We hebben allebei zo'n 200 nieuwe leden. Ik heb trouwens gemerkt dat Farma er net iets meer heeft dit jaar. En dat is net genoeg.»

Tom: «Inderdaad, voor de opvangweekends is de capaciteit, hoe groot je als kring ook bent, ongeveer 100 schachten, maar bij de grotere kringen is die 100 man slechts een klein aantal van die nieuwkomers, terwijl dat bij ons de helft van het nieuw aantal leden is. Je leert dus bijna direct de hele kring kennen, terwijl bij grotere kringen dat maar een select clubje is. Je ziet dat trouwens ook in de praesidia dat dat kleine groepjes zijn.»

BIERBROUWEN

Veto: *Vorig jaar heeft een preses geopperd dat LBK de grootste zuipkring van Leuven is.*

Bernd: «(lacht) Matthieu de Block! Ik zou het niet durven ontkennen.»

Tom: «Ik denk niet dat wij daar di-

(ROP STEVENS)

denten naar onze feestjes komen, dus waarom zouden we het niet doen?»

Bernd: «Ik denk dat wat zo uniek is aan onze kringen dat wij net de middelgrote kringen zijn waardoor we net genoeg mensen aanspreken. Begrijp je wat ik bedoel?»

Tom: «Ja, het grote voordeel dat wij hebben is, volgens mij, dat we nog een redelijk grote kring hebben, zo tussen 700 en 800 man, waarvan we redelijk veel mensen persoonlijk kennen. Wij hebben dus nog veel mond op mond reclame, en dat werkt echt.»

Bernd: «Ik denk dat de kring net klein genoeg is om gezellig te blijven, en net groot genoeg is om een

rect aanspraak op kunnen maken.»

Bernd: «Ja, bij ons wordt er nogal wat belang aan gehecht dat de drinkers naar voren komen.»

Tom: «Jullie provinciestrijd is bijvoorbeeld al legendarisch te noemen, misschien dat dat er wel iets mee te maken heeft.»

Bernd: «Het ligt ook aan het feit dat wij, zoals zovele kringen, onder de middag een pauzeruimte voorzien. Maar wij zijn de dikke sjanssaars die aan onze faculteit een afdeling bierbrouwen hebben, waardoor wij 24 uur op 24 pinten kunnen serveren.»

Veto: *Jullie zijn daar dus echt trots op.*

Bernd: «(lacht) Euhm, ik ben op

“Blote vrouwen op een poster is ons handelsmerk”

goede organisatie te garanderen. Dat is echt wel de sleutel. Wanneer kringen veel groter worden, is die organisatie misschien wel nagevoel perfect, maar die stralen voor mij alles behalve gezelligheid uit. Het omgekeerde is ook even waar, als je met twintig man zat aan het feesten bent, is er ook niet veel aan voor mij.»

Tom: «De grote kringen hebben ook minder contact met de leden, en dan is de gezelligheid er meteen uit volgens mij.»

Veto: *Je zou dus voor geen goud willen tekenen voor een grotere kring?*

Tom: «Nee, ik ben perfect tevreden

meerdere dingen trots, maar dat is een van de dingen.»

Veto: *Bij Farma zetten ze dan weer halfnaakte vrouwen op een poster om volk te lokken.*

Tom: «Het is niet zozeer een truc, maar gewoon iets dat ingeburgerd is geraakt. Als je een halfnaakte vrouw op een poster ziet, weet je dat het een Farmafeestje is. Het is een soort van handelsmerk dat al jaren wordt gehanteerd, en met succes. Misschien vinden de vrouwen dat niet altijd even leuk, maar toch is het niet iets seksistisch of zo.»

Bernd: «Ik vond het fantastisch

toen we twee jaar geleden voor onze dubbel-TD Boer zkt Vrouw eens een poster hadden met een vrouw op.»

Tom: «Economika heeft voor hun openings-TD ook een blote vrouw gebruikt en naar het schijnt heeft de decaan bij de opening van het academiejaar de eerstejaars gezegd dat Ekonomika de kuren van Farma begint over te nemen. Dus als zelfs de profen dat zien als iets van Farma, dan is dat wel iets om trots op te zijn.»

Veto: *Zouden jullie elkaar nog een*

vraag willen stellen?

Tom: «Hoe was het schachtenweekend?»

Bernd: «Zeer goed, veel vrouwen die gestreakt hebben, dus de traditie wordt weer (lacht) goed voortgezet.»

Tom: «Traditie inderdaad, ik heb op LOKO-weekend, door toedoen van LBK, mijn eerste streak gedaan.»

Veto: *Een mooie ervaring die voor herhaling vatbaar is?*

Tom: «Het was wel een mooie ervaring, ja. We zullen wel zien wat de

toekomst brengt zeker? (tot Bernd) Anders moeten we eens een streak afspraak maken.»

Bernd: «(lacht) Tom, meestal wordt dat niet op afspraak gedaan hoor. Maar we moeten misschien eens een mooie locatie bepalen.»

Tom: «In Heverlee is het wel veel rustiger, hebben jullie eigenlijk politie daar?»

Bernd: «Ik ga hier mijn woorden wikken en wegen, want anders zijn de gevolgen straks niet meer te overzien.»

30CC presenteert

Studenten Specials

met

GRATIS AFTERPARTY MET RADIO MODERN!
2 GRATIS DRANKJES!
(PILS/FRISDRANK)

€10*

woensdag
05.11.08

woensdag
03.12.08

**COMEDY NIGHT:
THE LUNATICS**

**KOMMIL FOO
(WOLF)**

woensdag
18.02.09

woensdag
11.03.09

**ARID
(ALL THINGS COME IN WAVES)**

**STIJN MEURIS
(DE WAARNEMER)**

21.00u 30CC/SCHOUWBURG

30CC Leuven. Eeuwenoud, springlevend.

INFO & TICKETS WWW.30CC.BE | 016 20 30 20

* NIET-STUDENTEN: € 15

SKaGeN brengt DegrotemonD op STUK START

Alles komt terug

Donderdag begint het jaarlijkse openingsfestijn van STUK. Vier dagen lang kan je in het kunstencentrum en ook op andere plaatsen in het Lewense terecht voor gratis theater, dans, muziek, expo en mediakunst.

MAUD OEYEN |

Naast onder andere optredens van Adem, Lonely Drifter Karen en Moskitoo & Filfla, een dansvoorstelling van Pere Faura en een theatervoorstelling van Ontroerend Goed, heeft het mini-festival elders in de stad nog verschillende andere verrassingen in petto. Zo kan je in bibliotheek Tweebronnen tijdelijk een aantal lege boeken ontlend die

“Iets doen rond een speech van Bart De Wever? Schijt omhóóg, man!”

je thuis naar hartelust mag volkrabben. De boeken stonden eerder ook al in Reykjavik, Berlijn en Hamburg. Op het Martelarenplein wordt dan weer een gevel nagebouwd, weliswaar liggend op zijn zij. Wie liever gewoon wil feesten, kan op donderdag naar de Ensemblezaal afzakken voor het STUK STARTfeest.

Ondertussen is er al heel wat bedrijvigheid in STUK zelf. Op een zonnige middag vinden we Valentijn Dhaenens terug in de keuken. Hij werkt ter plaatse aan een nieuwe monoloog, getiteld DegrotemonD. Een stuk over roepen, liegen en overtuigen.

“Ik ben altijd gefascineerd geweest door redevoeringen,” zo begint Dhaenens. “Eigenlijk nog meer vanwege de vorm dan omwille van de inhoud. Het is fascinerend dat mensen blijkbaar behoefte hebben aan leiderschap, en het is al even fascinerend dat die leiders op hun beurt gebruik maken van die behoefte om mensen te manipuleren. Ze zoeken eerst uit wat het volk wil horen en proberen daar aan te beantwoorden om op die manier hun eigen wil op te leggen.”

“In het stuk speel ik als het ware een speechmachine. Ik declameer fragmenten uit verschillende redevoeringen, van de Grieken tot nu, en ik manipuleer op mijn beurt. Ik mix, ik pas aan, ik contrasteer. Zo is er bijvoorbeeld de speech van Goebbels. Het is 1945 en de nazi's hebben net een enorme nederlaag geleden bij Stalingrad. Ze willen vrouwen en kinderen van zestien jaar gaan inzetten. Goebbels moet het volk ervan overtuigen dat ze nu echt alles moeten inzetten. Meteen daarna spring ik over naar een speech van General Patton die ongeveer op hetzelfde moment in Engeland net hetzelfde aan het doen is: zijn troepen oppeppen voor de finale aanval. Een speech vol racistische, moordlustige klap: die Patton was echt niet normaal. De twee vijanden zeggen eigenlijk precies hetzelfde.”

“In het stuk zit ook een blok over de jaren '60 in Amerika, niet in het minst omdat dat het begin was van de popcultuur. Je krijgt een mix van verschillende bekende speechen te horen die eindigt met Louis Farrakhan, het hoofd van *The Nation of Islam*. Die Farrakhan is een preacher die zowel elementen van de islam als van het katholicisme in zijn redevoeringen verwerkt. Zijn speechen zijn heel opzweepend, hij is volgens mij een van de beste

redenaars die er bestaan op dit moment.”

“Osama Bin Laden komt ook aan bod. In 1997, dus lang voordat hij zo bekend was als nu, heeft hij een interview toegestaan aan Peter Arnett van CNN. Arnett mocht enkel braaf zijn vooraf goedgekeurde vragen stellen, dus van een echt interview kan je niet spreken. Ik heb van de antwoorden een speech gemaakt waarin Bin Laden de oor-

sprong van zijn haat ten opzichte van Amerika uitlegt. Het is knap hoe hij dat verwoordt: wat hij als kind heeft meegemaakt, wat hij gezien heeft, wat hij niet kan verge-

ten. “En daarom verklaar ik de jihad aan de Amerikaanse regering.” Het is schokkend hoe rationeel dat overkomt.”

“Er zitten niet veel Belgische speechen in omdat er hier gewoon heel weinig goede redevoeringen te vinden zijn. Er zijn mensen die mij zeggen dat ik iets moet doen over Bart De Wever en de NV-A. Dan denk ik echt: “Schijt omhóóg, man.” Van die mensen die vinden dat je van politiek theater moet maken en dat je de actualiteit moet betrekken in je werk. Dat is zo debiel, ik kan daar echt geen theater aan vuil maken. Het is misschien boeiend om zoiets in de krant te lezen, maar ik ben geen journalist. Door een speech van bijvoorbeeld Leterme is nauwelijks door te komen, dat is gewoon sáái. Niet theater, niet goed opgebouwd, niet goed bestudeerd. Ik had nog vaag het beeld in mijn hoofd van Tindemans die het ontslag van de regering aanbood, maar toen ik ging zoeken naar een bijhorende speech constateerde ik dat er gewoon geen was. Dat ging in één zin.”

(CHRISTINE LAUREYS)

“De opbouw is natuurlijk niet meer zo wetmatig als in de klassieke oudheid, maar toch kan je eigenlijk alle Amerikaanse redevoeringen op elkaar leggen. Ze proberen meestal aan het begin een grap te maken om het publiek bij zich te krijgen. Ook zullen ze bijna altijd over een heel groot idee praten en dat dan even reduceren tot iets klein en anekdotisch: “I know a friend...”, enzovoort. Zo vertelt Bush bijvoorbeeld over een gepensioneerde brandweerman die dagelijks 300 km aflegt om zich dichterbij zijn zonen te voelen die op Ground Zero zijn gestorven. Op die manier wordt het grote verhaal vat-

baar.”

“Ik hoop dat de toeschouwer inziet dat alles steeds terugkomt. De grafrede van Perikles lijkt als twee druppels water op wat Sarkozy nog niet zo lang geleden zei over de doden in Afghanistan. Zo gaat het ook: de argumentatie is zo vaak dezelfde, het patroon is zo vaak gelijk. Mocht ik in mijn Word-document opzoeken welke woorden het meeste voorkomen, dan zijn dat ongetwijfeld “God” en “Vrijheid”. Die woorden zitten echt in elke speech. Er verandert eigenlijk niets en we maken ook steeds dezelfde fouten. En daar hebben we dan weer altijd dezelfde uitleg voor.”

Een vervolghoofdstuk door Pieter Fannes

Studenten- welkom

Door
Joachim Beckers
Christine Laureys

Onder de toga (1): Reine Meylaerts

“Ik zou Freddie Mercury genezen”

Wie is er tegenwoordig fan van The Stones: je grootmoeder of misschien wel je prof Franse taalkunde? Wij praten met professor Reine Meylaerts.

THOMAS BUYSSENS |

Veto: Aan de deur van uw kantoor hangen foto's van Glenn Gould en Leif One Adses.

Reine Meylaerts: «Muziek speelt een belangrijke rol in mijn leven en maakt ook sterke emoties bij me los. De foto van Adses hing er eerst; ik hou erg van zijn pianospel en ben vaak naar zijn concerten geweest in de Bozar in Brussel. Mijn grote idool op de piano is Glenn Gould. Hij was verslaafd aan kalmeermiddelen en heel obsessief bezig met muziek, maar wat er dan uitkomt is zó hemels. Ook omdat hij speelt wat ik zelf graag beluister: bijna altijd Bach.»

«Van hedendaagse populaire muziek ken ik minder. Ik hou wel

van U2 en Queen, maar ik ben er minder door geroerd. Ik kan honderd keer dezelfde suite of aria horen van Mozart of Bach, maar na honderd keer U2 gooi ik de hele installatie buiten.»

MELANCHOLIE

Veto: Spreken die mensen u aan als persoon?

Meylaerts: «Ik denk niet dat ik contact zou willen hebben met Gould, om het oneerbiedig te zeggen. Dan ontmoet ik liever iemand als Barenboim, die joden en Palestijnen samenbrengt in een orkest. Hij heeft een boodschap en stelt zich kwetsbaar op. Zijn pianospel zegt me dan weer minder. En mocht ik Freddie Mercury kunnen ontmoeten, dan zou ik hem probe-

ren te genezen (lacht). Absoluut geen mooie man, maar hij heeft zo'n charisma.»

Veto: Is er muziek die u verbindt met periodes uit uw leven?

Meylaerts: «Wat ik in muziek zoek, is vooral melancholie. Meestal wordt het dan Bach, of de melancholische Mozart. Toen ik zwanger was van mijn eerste dochter heb ik

gevoel dat het die dag ook wel weer zou gaan. En raar maar waar: mijn dochter is al van heel jonge leeftijd aangetrokken door dat stuk. Steve Paxton is daar eens komen op dansen in Brussel, heel merkwaardig. En ja: dan ween ik in de zaal (lacht).»

“De nazi's werden tot tranen toe geroerd door een stuk van Bach.”

heel lang plat moeten liggen. Vrij spannend: dat kind mag niet geboren worden, je voelt je verantwoordelijk en iedere ochtend lag ik in de zetel en zette ik de Goldberg-varianties van Bach op, gespeeld door Glenn Gould. Dat gaf mij het

SMEERLAPPEN

Veto: U gelooft dus dat emoties opgeroepen door muziek of literatuur echt oprecht zijn?

Meylaerts: «Ja, maar emoties maken je geen ethisch beter mens. Ik

las onlangs *Les bienveillantes* van Jonathan Littell. In die roman vertelt een SS-er meer dan 1000 pagina's over de meest gruwelijke dingen en gaat hij ondanks zijn gecultiveerde muzikale en literaire smaak en opvoeding helemaal op in de SS-ideologie.»

«Die paradox intrigeert mij. De nazi's werden tot tranen toe geroerd door een stuk van Bach, maar ze stapten de deur uit en stopten joden in de gaskamers. Dat je cultureel heel fijnbesnaard, gevoelig of beslagen kan zijn en toch tegelijk de gruwelijkste ideologieën kan verkondigen, is ergens wel bangelijk.»

Reine Meylaerts doceert o.a. Franse Letterkunde en Literaire Institutionaliseren aan de faculteit Letteren.

KULEUGEN

Maandag 29 september 2008 — jaargang 4 — 2008-2009 — nummer 2 — www.kuleugen.be

"Erger dan Sudan of Zimbabwe."

Nu het nieuwe academiejaar van start is gegaan, zoeken studenten wederom hun spullen bijeen. We hebben het over bestek, een fiets, leuke posters, maar vooral over de boeken voor het nieuwe jaar. We kregen dan ook opnieuw een stormloop in Acco.

De rijen van aanschuivende studenten in Acco zijn geen onbekend zicht. Ieder jaar groeit de massa studenten echter exponentieel en dit was één van de grote redenen om drie jaar geleden te verhuizen naar een nieuwe stek. Dit was echter geen fundamentele oplossing en nu kampt Acco met hetzelfde probleem.

"Het loopt meer dan fout, het loopt volledig uit de hand," vertelt Mark Laroux van het Belgische Rode Kruis. "Onze mensen vonden studenten die gekweld waren door ondervoeding, uitdroging en verstikking. Dat er nog geen mensen vertrappeld zijn, is een wonder!" vult Laroux aan. In het rapport van de VN lezen we 359 gewonden met een piek van 98 op woensdag 24 september. "Dankzij onze noodhulp van water en voedselpakketten konden we de situatie tegen donderdag min of meer stabiliseren."

Laroux: "Doordat de rijen slecht georganiseerd zijn, de kassa's zich allemaal aan één kant van de winkel bevinden (waardoor de mensen elkaar kruisen) en de kleine stoep vooraan, belandt men in een stroomversnelling. De druk en temperatuur op die plaatsen is enorm en juist daar gaat het fout." En dit alles zou makkelijk kunnen worden opgelost door één kassa (die toch beschikbaar is) extra te openen.

Acco zelf ontkent alle betrokkenheid en zegt dat ze alles doet om de ongelukken te vermijden. Bij Frank Vermeiren, professor in de Onreglementaire Economische procédés, horen we een gans ander verhaal. Volgens Vermeiren houdt Acco zelf de drukte in stand: "Ze bestellen bewust te weinig exemplaren waardoor studenten met één boek de winkel verlaten en verplicht worden bijna dagelijks terug te keren. Heel de winkel is hieraan aangepast, ze willen de mensen constant verleiden met impulsaankopen. Door dit te doen schrikken ze de mensen af die niet willen aanschuiven. Deze mensen komen dan later in het jaar terug waardoor Acco een continue inkomstenstroom creëert."

De beide heren zijn het erover eens: "Acco is erger dan Sudan of Zimbabwe. De mensen worden door Acco belogen en aan hun lot overgelaten. Acco speelt haar monopoliepo-

sitie uit en doet aan klantenbinding met haar aandelensysteem. De mensen worden verplicht te lijden. In Zimbabwe of Sudan kan men nog vluchten, aan Acco kan je niet ontsnappen."

Taxi's Rudy failliet

De attente lezer heeft het al opgemerkt, de reeks Taxi's Rudy is niet meer. Is niet meer? De titel is enkel vervangen en de rubriek heet nu "Splinter". Een kleine wijziging met grote gevolgen.

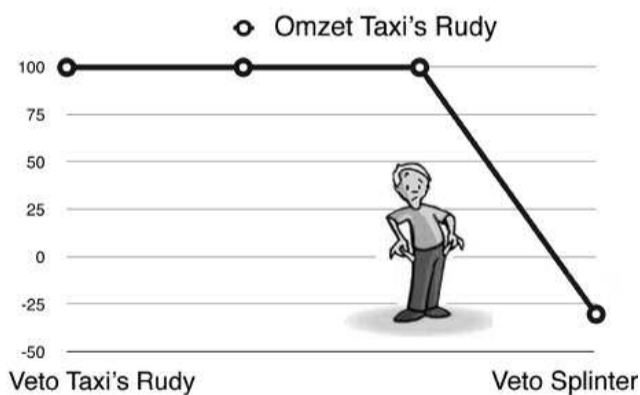
Het is geen in het oog springende verandering, titels komen en gaan constant. De titel was aan vervanging toe en "dat heeft me de das omgedaan," getuigt Rudy Vervotte.

Rudy Vervotte was eind jaren '90 geen onbekende in de transportsector in het Leuvense nachtleven. Het bleek een gouden combinatie waardoor hij zijn taxibedrijf kon uitbouwen tot een bloeiende onderneming. Na jaren verviel zijn bekendheid, maar het water kwam nooit aan de lippen. Rudy: "Na 2005 ging alles wat rustiger, maar dat was niet erg. We bleven goed draaien tot nu."

"Het bleek dat de naam "Taxi's Rudy" nog altijd een bekendheid had bij de studenten. Hoe dat kwam wist ik niet. Ikzelf kende bijna niemand meer in het nachtleven, maar toch bleven de

telefoontjes van de studenten komen." Toen de rubriek in *Veto* echter veranderd werd, kwam ook de teloorgang van het bedrijf steeds dichterbij. "En nu is het zover," aldus Rudy, "het is mooi geweest, en gelukkig had ik gespaard — ik wou tegen december toch op pensioen."

Op de vraag of Rudy boos is op *Veto* krijgen we dit verrassende antwoord: "Natuurlijk niet, ik ben ze zelfs dankbaar dat ze nog drie jaar voor bekendheid hebben gezorgd zonder kosten. Lang leve *Veto* zou ik zeggen!" En dat kunnen we enkel beamen.

"Ik studeer helemaal geen geneeskunde, ik zit in Comac"

Nu over Wendy van Wanten niks meer mag geschreven worden, komen in de media steeds meer getuigen naar voren die de reputatie van 'Dokters van morgen' kelderen. Zo blijkt het beruchte lijkexamen in scène gezet. Een beteuterde jongeman neemt voor ons plaats aan tafel. Hij wenst anoniem te blijven. "Ik had al eens een lijk gespeeld in *Baantjer* en in *Flikken*, dus mijn naam zat nog in de database van de VRT. Toen ze mij vroegen voor een glansrol in een nieuwe serie, heb ik meteen toegehaakt. Maar

alleen bepaalde lichaamsdelen van mij zijn in beeld gekomen (*kijkt beschaamd weg*). En omdat ik als figurant niks gezegd heb, moesten ze mij dan nog niks betalen ook." Hij kwam er echter nog goedkoop van af. "Een vriend van mij die ook in het vak zit, heeft een dubieus accident gehad waarbij een VRT-camerawagen betrokken was. Hij moest in Gasthuisberg worden gehecht. En hij woont in Oostende!"

Ook bij de selectieprocedure van de studenten liep één en ander fout. "Ik stu-

deer geen geneeskunde, maar ze zeiden me dat ik BV zou worden als ik meedeed," getuigt een communicatiewetenschapper. Ook deelnemer Servaas voelt zich in het kruis getast: "De patiënten hebben me achteraf verteld dat ze betaald werden om stiekem hun arm te verschuiven net als ik bloed wou prikken." De arme jongeman is ondertussen al huisdokter geworden.

Bij de VRT zwijgt men in alle talen.

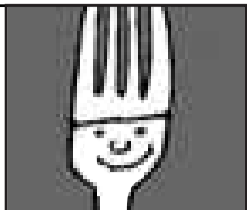
Freddy

door Sh3L14C

www.shellac.be

Anagram van de week:
De anderskleurige, en andersgeaarde preses van Babylon
Raf Njotea = afro-janet

Menu van de week

in Alma 1-2-3

30 sept - 3 oktober 2008

A1 = alleen Alma 1

A3 = alleen Alma 3

A2 = alleen Alma 2

= vegetarisch

dinsdag

Braadworst met bloemkool in room	2,60
Burrito El Paso 	4,90
Cordon bleu met roquefortsaus	4,50
Stoofvlees op z'n Vlaams A1	3,90
Zalmfilet met witte wijn-saus, bladspinazie en gegratineerde puree	4,90
Koninginnenhapje A2	3,40

woensdag

Kalkoenrollade met roze peperroomsaus, witloof en oventomaat	4,50
Pensen met appelmoes A1	2,60
Rumsteak met fonduesaus, broccoli en kroketten A2+A3	4,90
Koninginnenhapje A1	3,40
Spaghetti bolognaise A2+A3	2,60/3,00
Stoofvlees op z'n Vlaams A2	3,90
Vegetarische lasagne 	3,90

donderdag

Chili sin carne, boontjessalade en gebakken aardappelen 	3,90
Kippenburger met erwten en jonge wortelen A2+A3	2,60
Koninginnenhapje A2+A3	3,40
Witloofgratin met puree	3,90
Spaghetti bolognaise A1	2,60/3,00
Stoofvlees op z'n Vlaams A1+A3	3,90
Varkensgebraad met portosaus en Ardeense aardappeltjes	4,90

vrijdag

Fishticks met tartaarsaus 	2,60
Kalkoenlapje met romige kampernoelies, oventomaat en wappertjes	4,90
Stoofvlees op z'n Vlaams A2	3,90
Varkensblokjes uit Sri-Lanka met groentenrijst	4,50

Filmticket voor slechts 5€ ?

Om van **maandag tot vrijdag** naar om het even welke prent in Kinopolis te kunnen? Te koop in alle ALMA-resaurants! De actuele filminformatie vind je steeds op onze placemats of op de Kinopolis website.

Kijk ook op de website voor menu **gasthuisberg**, **Justus Lipsius** en **pauscollege**

(advertentie)

Filmfirmament |

The fall

De film neemt ons mee naar een ziekenhuis in het Los Angeles van de jaren 1920 waar de vijfjarige Alexandria herstelt van een val. In haar nieuwsgierige zoektocht door het ziekenhuis leert ze Roy, een gewonde filmstuntman kennen. Hij vertelt haar een episch verhaal over zes bandieten die zich allen willen wreken op één en dezelfde man.

SARAH MICHAUX |

Naarmate de film vordert, raakt Roy almaar dieper in de put. Verteerd door een mislukte liefde en zijn verlamde benen maakt hij gebruik van Alexandria om aan morfine te komen — alleen op die voorwaarde zou hij het verhaal afmaken. Na een mislukte zelfmoordpoging wordt het verhaal almaar grimmiger. Fictie en werkelijkheid raken steeds meer verweven. De dood ligt overal op de loer. Roy wordt er zich langzaam van bewust dat onstuitige liefde voor een vrouw niet de enige vorm van liefde is en Alexandria ziet in Roy haar gestorven vader terug. Het wordt duidelijk dat ze elkaar nodig hebben en de liefde die daarbij hoort moeten koesteren.

Deze bekroonde film heeft enkele zeer bekoorlijke elementen. De kostuums zijn geniaal, het camerawerk prachtig, de muziek passend. Ook het kleine meisje in de hoofdrol is ultiem gecast en niet verstoken van acteertalent. De inhoud en vooral de uitwerking daarvan zijn echter minder geslaagd. Wat vinden scenario-schrijvers zo briljant aan het concept van het kleine meisje dat de werkelijkheid verweeft met een fictief verhaal? Het blijft een riskante onderneming die flirt met mislukking. In dit geval is het faliekant fout gelopen. De parallellen tussen de werkelijkheid en de fictie zijn erbarmelijk uitgewerkt. In het eerste deel ontbreken die zo goed als volledig terwijl de

epiek in de tweede helft ontaardt in een kleine chaos. Men heeft zijn best gedaan, maar als kijker moet je wel verdomd goed je ogen openhouden om de parallellen een beetje zinvol mee te pikken: een van de cruciaalste scènes duurt maar drie seconden.

Bepaalde thema's zijn zwaar onderbelicht terwijl er geen enkel thema écht de bovenhand neemt. Dat is het narratieve aspect van de film zeker niet ten goede gekomen. Wel aardig is de gezonde bombastiek van het bandietenverhaal. Toch vraag je je onvermijdelijk af waarom ze dit in 28 verschillende landen moesten filmen — een studio moet voldoende zijn geweest om de onrealistische decors na te bootsen. Gesubsidieerd wereldreizen met een catering op je rug om vervolgens een middelmatig product af te leveren, daar teken ik voor.

Ik wil hiermee geenszins suggereren dat deze film een verspilling van mijn tijd is geweest — zeker niet. Hij was wel amusant, echt iets voor een zondagnamiddag. Sommigen zullen deze film zelfs hartverscheurend en prachtig vinden. Ergens in mijn bekrompen brein kan ik daar wel inkomen. Mij heeft hij in zekere zin ook getroffen, door het feit dat er wel potentieel inzat maar zoals zo vaak heeft deze zich niet geactualiseerd waardoor de film op een zeer middelmatig niveau blijft hangen. Dat is jammer.

Steekkaart

Regie: Tarsem Singh
Cast: Catinca Untaru, Justine Waddell, Lee Pace
Duur: 117 min.
Release: 8/10/2008
Kort: Tragiek en epiek voor op zondagnamiddag

studio
L E U V E N

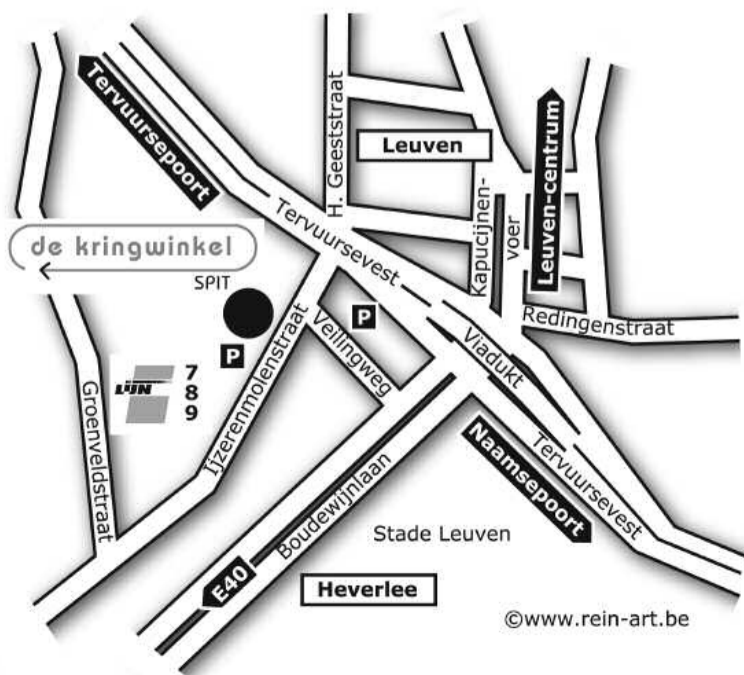
Loop eens langs bij De Kringwinkel SPIT

Je vindt er meubels, kleding, fietsen, huisraad, boeken, platen, cd's en pakken snuisterijen...

De Kringwinkel SPIT:
IJermolenstraat 10-12 te Heverlee

Open: ma - vrij: 10 - 18 u
zat: 10 - 17 u
zo: gesloten

Tel.: 016 65 29 57 Web: www.spit.be

©www.rein-art.be

(advertentie)

Colofon

Veto

's-Meiersstraat 5
3000 Leuven

Tel 016/22.44.38
Fax 016/22.01.03
e-mail: veto@veto.be

Jaargang 35 - Nummer 2
Maandag - 29 september 2008

Veto is een uitgave van de Leuvense Overkoepelende Kringorganisatie. De standpunten verdedigd in Veto stemmen niet noodzakelijk overeen met de standpunten van LOKO.

Hoofredacteur:

Ken 'Veto' Lambeets

Redactiesecretaris & V.U.:

Christoph 'paddo's' Meeussen
Jozef II-straat 17 - 3000 Leuven

Redactie:

Maud 'chocolade' Oeyen, Ruben 'alcohol' Bruynooghe, Christine 'cafeïne' Laureys & Eric 'speed' Laureys.

Medewerkers deze week:

Joachim 'suiker' Beckers, Pieterjan 'nicotine' Bonne, Liesbet 'cannabis' Coolen, Jurgen 'cocaïne' D' Ours, Jonas 'crystal meth' Donville, Elke 'opium' Desanghere, Lisa 'methadon' De Veltere, Tatiana 'heroïne' De Wée, Jeffrey 'marihuana' Dirix, Maarten 'seks' Goethals, Geert 'hash' Janssen, Michiel 'facebook' Leen, Sarah 'dafalgan' Michaux Roel'Elke' Moeurs, Ward 'peterselie' Neyrinck, Sander 'sport' Raeymaeckers, Ide 'taurine' Smets, Hans 'lijm' Vandenabeele, Kris 'LSD' Vanelderden, Bo 'spacecake' Vanluchene.

Cartoons:

Negu & Sh3Ll4C

DTP:

Ken Lambeets, Christoph Meeussen, Roel Moeurs & Tom Vanbroussegem.

Eindredactie:

Jurgen D'Ours & Roel Moeurs,

Internet:

www.veto.be

Publiciteit:

Alfaset cvba - Annelies Magits
alfaset@loko.be
016/22.04.66

Drukkerij:

Tuerlinck (Molenstede)
Oplage:
9000 exemplaren
ISSN-nummer:
0773-5162

Abonnementen

Binnenland: 10 euro
Buitenland: 25 euro
Overschrijven op rekeningnummer:
001-0959719-77

Redactievergadering vinden iedere vrijdagmiddag plaats om 16u. Alle geïnteresseerden (soorten verslavingen, tekst, foto, layout,...) zijn welkom op de redactievergadering of op het redactieadres. Lezersbrieven en vrije tribunes kunnen tot vrijdag 14u, liefst mailsgewijs, ingezonden worden op het adres: veto@veto.be. De redactie behoudt zich het recht reacties in te korten of op het internet te publiceren.

Proficiat, u heeft het gat van veto gevonden!

Cultuurkalender

MUZIEK

OpeningsUUR KULTUUR Yevgueni

Woensdag 01/10, 21u in de Pieter De Somer-aula, Deberiotstraat 24

STUK START

Openingsdriedaagse STUK
Met o.a. Adem, FilFla & Moskitoo (Japanse pop), Lonely Drifter Karen
Donderdag 2, vrijdag 3 en zaterdag 4 oktober

Alle info op www.stuk.be

Brons voor Sint-Geertrui (klassiek)

Donderdag 02/10, 20u, in en rond de Sint-Geertruikerk (www.30CC.be)

Laureatenconcert Mozart

La Petite Bande o.l.v. Sigiswald Kuijken
Zondag 05/10, 20.00 uur, in de Schouwburg (www.lapetitebande.be)

Open Mic Avond

Singer-songwriters krijgen de kans hun ding te doen
Woensdag 01/10, 20u, Het Depot

THEATER

STUK START

Met o.a. DegrotemonD (SKaGeN)
Donderdag 02, vrijdag 03 en zaterdag 04 oktober, (www.stuk.be)

Troje! Troje! Troje!

Vrijdag 03/10 en zaterdag 04/10 om 20u (www.30CC.be)

DANS

Bachianas

fABULEUS i.s.m. Jeugd en Muziek Vlaanderen
Zaterdag 04/10 en zondag 05/10, 20.00 uur, Minnepoort, (www.fABULEUS.be)

Cultureel verantwoorde activiteiten en/of festiviteiten mogen te allen tijde kenbaar gemaakt worden op cultuur@veto.be. Doen!

Minisudoku

			8		9	7
4	1					
3			1			
1		8	5	7	6	
	7		9	8		
	5	3	2	1		9
			7			3
				2	5	
5	8		4			

AD FUNDUM!

Elke dinsdagavond tussen
8 en 10

Studentenradio op het
ritme van de bierstad

MIX FM
102.6 Leuven
106.7 Herent * 107.1 Oud-Heverlee

(advertentie)

Zoekertjes

Een nieuwe fiets nodig? Een goed restaurantje aan te bevelen, of iemand een gelukkige zes maanden samen toe te wensen? Na jarenlange afwezigheid is veto's favoriete rubriek terug. Zelfiets te zeggen, aan te bieden of te over? Surf snel naar www.veto.be en vul het webformuliertje naar believen in. Misschien staat uw zoekertje volgende week wel hier.

*** LOKO-voorzitter zoekt wekker ***
Albatros zoekt nieuwe vloer *** Redacteur student zoekt verloren gegane jeugd *** zoekertjespubliek zoekt zoekertjes *** Manu zoekt belager *** West-Vlaanderen zoekt afgestudeerden *** LOKO zoekt condooms *** Elke zoekt geld Babylonprijs *** Maarten zoekt lessen op lessenrooster *** Maarten zoekt bij nader inzien ISP *** LOKO zoekt interne VVS-site *** Tiensestraat zoekt rust *** Spermbanken zoeken studenten *** The Voice zoekt hoofdredacteur *** Eric zoekt oorzaak *** Station zoekt fietsparkeergelegenheid in de nabije omgeving *** Veto zoekt ontevreden lectoren voor artikel *** Oude Markt zoekt uitbreidingsmogelijkheden *** Studentenwelkom zoekt geluidstechnicus *** Hoegaarden roept 3000 zwemshorts terug wegens te belachelijk *** Waar is Wally? *** Media zoekt Torfs: "We hoorden reeds twee dagen niets van hem." *** Fernand Coeckelberghs zoekt gezag *** Michel Wuyts zoekt vuller voor gat *** Elke Desanghere zoekt 'bombastiek' op ***

Kort Cultuur

UUR KULTUUR IS TERUG

Om de twee weken vindt op woensdagavond het gratis UUR KULTUUR plaats, georganiseerd door de cel cultuurcoördinatie van de K.U.Leuven. Aanstaande woensdag bijten de mannen van Yevgueni de spits af, vanaf 21u in de Pieter De Somer-aula. Mark Uytterhoeven is alvast fan. Nu jij nog.

Meer info op

www.kuleuven.be/cultuur/wurkultuur.htm

VETO TRAKTEERT

Vorige week konden we zes mensen gelukkig maken met een gratis concert van The Wombats, vandaag geven we met liefde – zoals je dat van ons gewoon bent – vijf duotickets (dat zijn dus tien kaarten in totaal!) weg voor de passage van het onvolprezen Radio Modern in Het Depot. Nu mailen naar traktatie@veto.be.

Alle info op www.hetdepot.be maar vooral op pagina 9.

(mo)

WEL, de UNIVERSITAIRE WERKGROEP LITERATUUR EN MEDIA

Op niveau al 28 jaar praktische opleiding van auteurs, journalisten en mediadeskundigen.

Het eerste jaar start op donderdag 9 oktober 20u.

(lokaal Soc. Wet., Van Evenstr., boven Alma 2)

M.m.v. Kr. Bonneure (VRT), St. Coninx (filmregisseur), L. Defour (D&D), H. Devroe (WEL), prof. G. Meesters (Univ. Liège), R. Van Cauwelaert (Knack), F. Van Oostende (VTM) en D. Verstraeten (VTM).

Tijdig inschrijven via **016/22.93.24** of <http://uwel.allegro.be>

WEL geeft ook het gelijknamige tijdschrift uit en organiseert drie wedstrijden.

(advertentie)

92,9%

van onze studenten
vindt direct werk
na afstuderen.

De anderen gaan eerst met vakantie.

WWW.JEWERKTVOORJEHETMERKT.BE

KHLEUVEN

KATHOLIEKE HOGESCHOOL LEUVEN

Associatie Katholieke Universiteit Leuven

“Drugs zijn niet goed voor de muziek die ik maak”

Ergens onderweg staakte creatieve duizendpoot Frank Vander linden zijn haastig lopen om op een volle Oude Markt Beach de studenten welkom te heten. Het lopen deed hem twintig kilo verliezen. Hij ziet er scherp uit. Maar ook ietwat zenuwachtig. Hoe dat komt?

LISA DEVELTERE, JURGEN D'OURS & MAUD OEYEN |

Frank Vander linden: «Ik ben op dit moment liedjes aan het schrijven, want ik ga begin volgend jaar een solotoer doen. Twee weken geleden heb ik besloten dat ik daar misschien ook een plaat bij wil maken. Daarvoor heb ik volgende week twee dagen studiotijd geboekt, om mij te dwingen om tegen dan zeven à acht nummers te hebben. Ik zit nu dus middenin een schrijfsproces en dat maakt mij zenuwachtig, een beetje humeurig ook.»

Veto: *Wat ga je spelen op je solotoer?*

Vander linden: «Ik heb een tachtigtal nummers die ik zou kunnen spelen, waaronder covers en vertaalde nummers. Van Townes Van Zandt, een Amerikaanse singer-songwriter, heb ik *Kathleen* vertaald. Dat ga ik proberen te brengen en zal ik misschien ook opnemen. Lou Reed kan er ook tussenzitten, of iets in het Engels. Het is belangrijk om communicatie met het publiek op gang te brengen.»

SOLO

«Eigenlijk probeer ik te verbloemen dat ik nog niet exact weet wat ik ga doen. De zeven à acht nieuwe nummers ga ik nu opnemen en proberen te brengen. Tijdens de toer wil ik zonder muzikanten spelen. In de studio zal Dirk Jans, de drummer van De Mens, enkele drumpartijen en percussie inspele. David Poltrock begeleidt enkele nummers op keyboard. Ik wil trouw aan de folk- en bluestraditie naar de studio trekken en de nummers *redelijk live* opnemen. Als ik nog tijd over heb, kan ik misschien ook enkele nummers van De Mens solo opnemen, puur voor het plezier.»

Veto: *De teksten die je schrijft blijken heel universeel te zijn. Ze spreken verschillende generaties aan. Hoe verklaar je dat?*

Vander linden: «Omdat ze over mijzelf gaan, maar ook over jou en over haar. Die vraag wordt mij soms ook gesteld in verband met schrijven voor anderen. Ik heb *Bladzijde 30* geschreven voor Ronny Mosuse. Dat kan geïnterpreteerd worden als een nummer over de dood van Robert Mosuse. Ik kende hem, maar niet zo goed. Sommige journalisten vragen me dan met een soort van verbijstering

“Als je je niet kunt inbeelden hoe het voelt om iemand dierbaar te verliezen, dan ben je geen mens”

hoe je je daarin kan inleven. Dat vind ik best wel een domme vraag. Als je je niet kan inbeelden hoe het voelt om iemand dierbaar te verliezen, dan ben je geen mens. Dat is heel simpel, dat is zelfs geen techniek, dat heeft niks met ambacht of songschrijfkunde te maken.»

PLEZIER

Veto: *Veel van je teksten rijmen. Gebruik je een rijmwoordenboek?*

Vander linden: «Ja, zeker wel. Maar ik verlies het altijd. Het is soms wel handig om te hebben, alleen moet je er van kunnen weglopen. Ik schep er ook plezier in om af en toe dingen te laten rijmen die niet echt rijmen. Ik ben niet zo'n technische schrijver, zoals Hugo Matthysen. Die schrijft een beetje in de traditie van Doctorandus P: heel afgemeten. Ik hou daar niet van, dat is schrijven zoals voor een musical. Geen oneigenlijke rijmwoorden. Maar het is *rock 'n roll* hé. Ik vind het leuk als alles een beetje door elkaar loopt.»

Veto: *Je bent geen poëet?*

benen maar zonder voeten, zet dat maar.»

VERKAVELINGSVLAAMS

Veto: *Het is opvallend dat zowel De Mens, Monza, Noordkaap als Gorki in het Algemeen Nederlands zingen, terwijl een nieuwe groep artiesten veeleer in het Verkavelingsvlaams zingt.*

Vander linden: «Persoonlijk vind ik het Verkavelingsvlaams niet mooi. Ik denk dan: “Zing dan een echt dialect”. Maar iedereen moet doen wat hij of zij wil. Elk vogeltje zingt zoals het gebekt is. Er is geen enkele verplichting. Je zou kunnen zeggen dat het veel authentiekter en veel echter is zoals Mira of Hannelore Bedert zingen. Het staat dicht bij hoe mensen met elkaar praten. Ik zeg ook wel “*hebdegij*” en “*doedegij*”. En liedjes schrijven heeft altijd wel iets gestileerds natuurlijk. In liedjes zeg je niet gewoon wat je elke dag zegt, daar zit

dat niet zo cool is als het Engels. Ik vond dat zelf ook. Raymond Van Het Groenewoud heb ik bijvoorbeeld ook pas later leren appreciëren.

“Ik heb zelf nooit veel naar Nederlandstalige muziek geluisterd”

ren. Bij mij was het zo dat ik vroeger muziek maakte in het Engels en tegelijkertijd als rockjournalist in het Nederlands schreef. Pas heel laat heb ik beiden samengelegd en muziek gemaakt in het Nederlands.»

DRUGS

Veto: *Je doet enorm veel verschillende dingen. Kan je ook zonder?*

Vander linden: «Ik stel mij daar geen vragen bij. Financieel is dat niet noodzakelijk, maar wel leuk.

heb ik niet zo'n gevuld programma als vele anderen. Ik kan gerust zonder schuldgevoel in de namiddag naar een film kijken.»

«Aan de andere kant heb ik nooit een zwaar drugprobleem gehad en hoop ik dat ik het nooit ga hebben. Je merkt dat aan de productiviteit van Nick Cave en de Red Hot Chili Peppers; dat zijn typisch ex-junkies. De enige manier om niet te hervallen, is om heel veel te werken. Niemand is heilig, en het heeft allemaal zijn plaats, maar je verglijdt snel. Het is dan zeker goed om niet alleen te werken voor jezelf, maar ook wat werk te doen dat je een sociaal kader geeft.»

Veto: *Is er een specifieke reden waarom je zo'n schrik hebt voor drugs?*

Vander linden: «Ja, drugs zijn niet goed voor iemand. En (*denkt lang na*) Ik heb een snel verslaafde natuur, ik ben dit jaar twintig kilo afgevallen, omdat ik verslaafd ben aan lopen. Dat is een gezonde verslaving. Maar de zin naar suiker, die blijft nog elke dag. Ik ken bovendien geen maat. Ik heb vroeger bijvoorbeeld nooit gedronken, maar een jaar of vijf geleden ben ik ineens beginnen drinken. Soms echt te veel. Nu heb ik dat ook veel beter onder controle. Het blijft een leerproces. Iemand die niet 's morgens om negen uur naar zijn werk moet, staat bloot aan een aantal dingen. Zeker in een muzikantenmilieu waar drugs en drank openlijk aanwezig zijn. Dat hoeft ik niet uit te leggen.»

«Drugs zijn niet goed voor de muziek die ik maak. Zelfs niet blowen. Blowen is wel geschikt als je zo wat lossere muziek speelt, met veel improvisaties en een soort *flow*. Het is ook heel persoonlijk. Ik ken muzikanten die *begaaid* kunnen spelen en die zo zelfs goed of beter kunnen spelen, maar ik kan dat niet.»

ROOTS

Veto: *Op je zeventigste kan je waarschijnlijk voldaan terugkijken op een leven vol variatie en successen. Stel dat je nog één activiteit kan kiezen, waarmee zou je je dan bezighouden?*

Vander linden: «In clubs met mijn gitaar rondgaan en spelen. Dat is niet te vervangen door een of andere virtuele wereld. Als ik solo speel, dan doe ik graag een nummer waarbij ik gewoon in de zaal ga staan en de microfoon niet gebruik. Dan zie je mensen kijken: “Wat gebeurt er? Wat doet die nu?” Eigenlijk schrikken ze van iets wat supernormaal is en veel gewoner is dan elektrisch versterkte muziek. Dat gaat door heel dunne draden, gevoed door energie die uit de muur komt. Dat is veel *weirder* dan een gast die op een gitaar staat te spelen. Ik kan niet schilderen en ben veel te ongeduldig om lange boeken te schrijven, dus rondtrekken zal het zijn.»

De Mens speelde 's avonds op de studentenwelkom.

(CHRISTOPH MEEUSEN)

Vander linden: «Misschien vijf procent van mijn teksten bestaat al op papier vooraleer de muziek er is. Dat komt gewoon samen. Het zal mij niet in dank afgenomen worden, maar ik vind poëzie altijd minder. Tekst plus muziek, dat is ge-

ten elementen in en daar speel je dan mee. Het is heel persoonlijk hoe je dat juist doet.»

«Het is wel erg opvallend dat Luc, Stijn en ik alle drie in het Algemeen Nederlands schrijven. Ik weet niet hoe dat komt. Luc is het meest beïnvloed geweest door de kleinkunst. De Vlaamse kleinkunst spiegelde zich een beetje aan de Nederlandse chansonniers. Er was ook veel meer contact tussen Nederland en Vlaanderen, iets wat we nu een beetje verloren zijn.»

Veto: *Het verschil is dus generatie-nel te verklaren?*

Vander linden: «Misschien wel. Ik heb niet het gevoel dat ik mij in de positie bevind om te beoordelen of dat al dan niet jammer is. Om eerlijk te zijn heb ik zelf nooit veel naar Nederlandstalige muziek geluisterd. Kleinkunst was muziek van mijn zus die vijf jaar ouder was. Ik merk dat nu nog: als je in het Nederlands zingt, zing je in een genre

Ik heb een prettig leven. Een nieuwe auto in plaats van een tweedehandsauto. Het is een manier om buiten te komen, anders draai je rond je navel en begin je rare hobby's te hebben. Ik kan me bijvoorbeeld niet voorstellen dat Lou Reed die wat drugsproblemen heeft gehad en vaak een nare mens was, zo zou geworden zijn mocht hij nummers voor Clouseau hebben geschreven (*lacht*). De verschillende werelden voeden elkaar ook. Anders word je echt geestelijk lui.»

Veto: *Heb je daar schrik voor, geestelijk lui worden? Doe je daarom zoveel dingen?*

Vander linden: «Ik ben bang om aan de drugs te geraken. Verslavingen loeren altijd om de hoek. Ik heb een tijd gehad dat ik minder werkte en ik voelde mij afglijden. De verleidingen zijn er. Ik begreep dat vroeger niet, mensen die met zo'n gevuld programma zaten. En nu nog